HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Hl. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 15.** | **Sobota (Saturday) 9. dubna (April) 1977** | Cena 25 centů

ENGLISH SECTION INSIDE

Všem našim předplatitelům,
čtenářům, přátelům a podporovatelům,
všem našim lidem dobré vůle
v rodné vlasti a všude ve světě,
věřícím v Kristovo vzkříšení
přejeme a vyprošujeme

HOJNOST BOŽÍCH MILOSTÍ

z Kristova velkopátečního důkazu,
že Bůh má lidi rád, že nikoho neopustí,
kdo se snaží žít podle Jeho Desatera
a kdo jej upřímně prosí o nalezení smyslu života,
který vede od chudého Betléma přes Golgotu
k velikonočnímu ránu Vzkříšení.

Chicagský "VELEHRAD"
a HLAS NÁRODA

Tento středověký obraz "Zmrtvýchvstalého Krista", vytvořený Mistrem třeboňským na konci 14. století, byl původně s největší pravděpodobností částí monumentálního oltáře v kostele sv. Jiljí augustiánského kláštera v Třeboni. Je to jeden z nejkrásnějších klenotů našeho gotického umění a dnes je ve Státní sbírce starého umění v Národní galerii v Praze na Hradčanech. — Všimněme si zvláště malířova vyjádření Božího klidu a jasu v celé postavě Zmrtvýchvstalého Krista a ospalou tíhu naší těžkopádné lidskosti u překvapených vojáků, kteří nechápou oč běží . . .

Aleluja! Živ buď nad smrtí zvítězitel,
jenž z hrobu svého právě vstal!

● SITUACE CÍRKVE V ČESKOSLOVENSKU

"Aid to the Church in Need" je mezinárodní misijní organisace, založená v Belgii holandským premonstrátem P. Werenfriedem; specialisuje se na pomoc církvi v zemích, ve kterých není svoboda náboženství. Čas od času vysílá tato organisace do jednotlivých zemí své anonymní pozorovatele, aby na místě zjistili, zda a kolik pomoci místní církev potřebuje. Uveřejňujeme překlad zprávy pozorovatele, který navštívil Československo. Zpráva byla uveřejněna v oficiálním orgánu "Aid to the Church in Need" a je důležitá tím, že nepochází z kruhů emigrace, a proto nemůže být označena ani našimi nevěřícími národními bratry za zaujatou nebo jednostrannou.

* * *

Tento očitý svědek píše: Zděsil jsem se toho, jak lidé v Československu žijí ve strachu. Ve strachu ze systému, v kterém platí zásada, že je nutné být nenápadný, aby si vás nikdo nevšiml, takže "na oko" lidé otrocky dodržují všechna nařízení. Také kněží, s kterými jsem mluvil, žijí ve strachu nejen ze systému, ale zejména mají obavy o budoucnost Církve v Československu, protože byla přivedena na pokraj záhuby persekucí takové intensity, k jaké se neodvážili komunisté snad v žádné jiné zemi, kde dnes vládnou. Občas nabývá persekuce brutálních forem, charakterisovaných slovy jednoho policejního úředníka: "Dočkáme se toho, že do roku 1980 už nebude žádných řádových sester, takže děti už nebudou ani vědět, co církevní řády vlastně byly." Ale všeobecně je persekuce prováděna skrytě a záludně. Jeden z kněží to popsal takto: "Ted' už neútočí na pastýře, ale snaží se rozptýlit stádo, aby pastýř zůstal zcela osamocen. Kromě toho zneužívají přímo i církevní hierarchie k zničení Církve."

ROZEHNÁNÍ STÁDA

Používá se k tomu různých metod, jako:

1. hmotná diskriminace věřících:

— příspěvky, vyplácené rodinám v JZD, nebo na státních statcích u příležitosti narození dítěte jsou sníženy na čtvrtinu, bylo-li dítě pokřtěno. Stejná zásada platí pro manželství, uzavřená v kostele.

— Rodiče, kteří zapisují děti do náboženství, jsou oficiálně informováni, že tím ohrožují budoucnost dítěte, které nebude připuštěno do odborných škol či na universitu.

— Už dnes nejsou studenti, kteří se zúčastní náboženské nauky, obyčejně připouštěni k vyššímu vzdělání a nikdy na universitu.

— Učitelé, navštěvující kostel, jsou propuštěni a posláni do "výroby".

2. Otravování dětských duší:

— Dětem ve věku 11 a 12 let je ve škole dáván k zodpovědění následující dotazník: Věříš v "boha"? Chodíš do kostela? Věříš v život věčný, v pohádku o Sněhurce a v to, že zaklepat na dřevo přinese štěstí? Co je lepší: víra nebo věda? Dokázal ti někdy někdo, že "bůh" existuje? Věříš, že "bůh" a jiné postavy z pohádek dělají lidi šťastnějšími? Zúčastnil ses vyučování náboženství?

— Třídní učitel přitom radí těmto dětem: "Nepište, že věříte v "boha", bude to ostuda pro školu. I když věříte v Boha, napište 'ne'. Je to jenom malá lež, kterou vám odpustí soudruh farář při příští zpovědi."

3. Překážky a omezování pastorální činnosti:

— Pro jakoukoliv duchovní činnost mimo faru je nutné mít povolení sekretariátu komunistické strany. Toto povolení je obyčejně uděleno, až když je příliš pozdě (např. teprve začátkem ledna obdrží kněz povolení pomoci v jiném kostele při zpovědích během vánočních svátků).

— Pro jakoukoliv veřejnou činnost, která souvisí s jeho úřadem, musí biskup žádat o povolení vládní úřad pro církevní záležitosti (na příklad vysvěcení oltáře v restaurovaném kostele je opětovně odkládáno, protože v očích komunistické strany jsou navrhované dny "nevhodné").

— Úřední povolení musí být obdrženo pro každou opravu kostela, která převyšuje 500 korun ($50.00); žádost je často zamítnuta s odůvodněním, že "veškeré zdroje musí být věnovány výstavbě socialismu". Kostely, které opravuje stát, opravuje jen pro jejich historickou hodnotu, protože v

(Dokončení na str. 12.)

Sloupek informací

K PRVNÍMU KOLU JEDNÁNÍ USA—SSSR, O "SVOBODNÉ EVROPĚ" A Z TURECKA

Moskevská jednání o omezení nukleárního zbrojení obou super-velmocí, která se konala na samém konci minulého měsíce, měla svoji předehru v projevech prezidenta Cartera k Valnému shromáždění Spojených národů ve čtvrtek dne 17. března, a generálního tajemníka Komunistické strany Sovětského svazu Leonida Brežněva na 16. sjezdu sovětských odborů — (unií) — dne 21. března. Carter zdůraznil svoje přesvědčení, že "Spojené státy mají historické právo vyjádřit se k porušování osobních svobod v jiných zemích" — a Brežněv přijal hozenou rukavici slovy: "Nebudeme trpět zasahování do našich vnitřních věcí od nikoho a za žádných okolností. Normální vývoj vztahů je za takových okolností samozřejmě nemyslitelný." Sověti dali svoje stanovisko pocítit Cyrus Vancemu hned po výměně úvodních zdvořilostí . . .

První SALT (Strategic Arms Limitation Talks) — ujednání mezi Spojenými státy a Sovětským svazem bylo podepsáno v roce 1972 a vyprší letos v říjnu. Dávalo Moskvě převahu 2.358 ku 1.710 v počtu raketových střel, zatímco v počtu povolených nukleárních hlavic byl poměr tří ku jedné ve prospěch USA. V roce 1974 se tendejší prezident Ford a Brežněv ve Vladivostoku předběžně dohodli na takzvané SALT II, které omezovalo počet bomb a raket na 2.400 pro obě strany; dohoda nebyla nikdy podepsána. Podle zpráv z předvečera moskevských jednání usilovaly Spojené státy o snížení limitu na 1500, nejvýše na 2100 s dodatky, týkajícími se různých komplikovaných a příslušně nebezpečných zbraní. V prvním kole zůstalo jednání na mrtvém bodě, v létě se v něm bude pokračovat.

Ze zpráv amerických novinářů, kteří byli v Moskvě spolu se státním sekretářem Vancem, jsou velmi zajímavé ty informace, jež jim — jak napsali — "přihrávali různí "komunističtí funkcionáři". Carterův politický styl je prý "znepokojuje", sovětští vedoucí ho považují za "nekompetentního", jeho taktika je "nespolehlivá, tak špatně promyšlená, že je třeba mít pro budoucnost obavy". Frank Starr komentoval tyto "zasvěcené" poznámky sovětských funkcionářů v chicágské TRIBUNE v tom smyslu, že jejich cíl byl jasný: Jestliže jednání nikam nepovedou — jakože nevedla! — je to vina nekompetentního amerického prezidenta, který neumí jednat se zkušenými sovět. diplomaty. Ohřívejte tuhle polívčičku, diskutujte o tom nějakou dobu v americkém tisku a on se pak Vance příště bude chovat jinak. — Podle mého názoru — velmi trefné zjištění, které podporuje například skutečnost, že Brežněv se neodhodlal k podpisu SALT II, ačkoliv Ford a zvláště pak Kissinger se mu do jeho politických krámů docela jistě nevměšovali. — Amerického prezidenta, který by sovětské politiky "neznepokojoval", jehož by považovali za "kompetentního" — toho bych, přátelé, nechtěl zažít!

□

NOVÁ POLITIKA VE VYSÍLÁNÍ DO STÁTŮ VÝCHODNÍHO BLOKU?

Někdy začátkem tohoto roku jsem poprvé slyšel od známých, kteří pracují pro washingtonský HLAS AMERIKY, že nyní komentují také politické události v zemích za Železnou oponou. A mohl jsem se o tom pak přesvědčit v pořadech k úmrtí dr. Jana Patočky, jednoho z autorů "Charty 77" (H.N. 26. 3. 77). To nebývalo. HLAS AMERIKY byl v posledních letech znám velmi striktním dodržováním zásady "nevměšování".

Nyní jsem v západoněmeckém týdeníku DER SPIEGEL objevil informaci, která potvrzuje, že ve vysílání rozhlasových stanic do států s komunistickým zřízením nastoupil Washington — zdá se — zcela novou politiku. V úterý 22. března předal prý prezident Carter Kongresu žádost, aby byla "drasticky" (Del Spiegel) zvýšena finanční podpora HLASU AMERIKY a oběma stanicím, které jsou zaměřeny výlučně na Sovětský svaz a země moskevského bloku, SVOBODNÉ EVROPĚ a SVOBODĚ. Má být nově vybudováno celkem 28 silných vysílaček, kapacita dvou posledně jmenovaných stanic, které operují z bavorského Mnichova, má být zvýšena o polovinu, jejich rozpočet skoro o dvojnásobek. Jimmy Carter měl při té příležitosti podle DER SPIEGEL prohlásit:

"Existují lidé, kteří se začnou třást, když si Brežněv kýchne. Já k nim nepatřím . . . Naši nejdůležitější posluchači jsou v Sovětském svazu a ve východoevropských zemích, kde cenzura zkresluje obraz Spojených států a nedovoluje informovat ani o důležitých událostech ve vlastní zemi."

Což je pravda, kterou znáte například z našich citátů z komunistického tisku o Americe a již mohou ověřit posluchači "RFE" a "Liberty". Jenom prostřednictvím těchto stanic se seznámili třeba s textem Chruščovova projevu proti Stalinovi v únoru 1956; po nedávném zemětřesení v Rumunsku telefonovali rumunští občané ve velkém počtu do Mnichova, aby tak příbuzným oznámili vysíláním svých jmen, že šťastně přežili . . .

DER SPIEGEL opakuje při této příležitosti historii obou stanic, jejichž úkolem bylo "zadržet pochod světového komunismu". Když bylo začátkem 70 let v rámci politiky "uvolňování" "odhaleno", že SVOBODNÁ EVROPA, vysílající do Československa, Polska, Maďarska, Rumunska a Bulharska, a SVOBODA, vysílající v 16 řečech národů Sovětského svazu, "byly vydržovány CIA" — byli spolupracovníci této organizace prý postupně odstraňováni a počet zaměstnanců snížen na polovinu stavu z padesátých let. Změnil se i obsah vysílaných pořadů, což umožnilo zemím sovětského bloku (nikoliv Československu, dodávám) snížit počet rušiček; podle "DER SPIEGEL" o 1975 z celkového počtu rušiček asi 2500. Každá rušička je vlastně rozhlasová stanice; — hezké úspory tedy.

Západoněmecký týdeník píše, že žádost, kterou v minulých dnech předložil prezident Carter Kongresu, se opírá o údaje obsažené ve studii, již o vysílání všech stanic připravil "Board for International Broadcasting"; jde o instituci, ustavenou a kontrolovanou Kongresem.

Jestliže Kongres Carterovo doporučení schválí, udělá kus dobré práce. Oněch několik desítek milionů dolarů bude dobře investováno. Uvažme, že Sovětský svaz a jeho satelité včetně Československa udržují **desítky** stanic, které vysílají v mnoha jazycích i nářečích — (pro Afriku) — do zemí nekomunistického světa, a to nikoliv jen povídání o krásách tajgy nebo Šumavy. Ukázalo se například, že zahraniční vysílání Prahy má "na starosti" italské dělníky v Západním Německu. To zaprvé. A za druhé je třeba znovu zopakovat, že mají-li Spojené státy někde na světě opravdu upřímné přátele, pak docela jistě k nim patří občané států (z)řízených komunisty. Pro ně jsou Spojené státy stále tím, čím je i my chceme mít a zachovat: baštou demokracie, kde člověk má kromě povinností i svoje velká práva.

□

STAROST NATO: TURECKO

Po dobrých zprávách jedna horší. V Atlantickém společenství to zase jednou skřípe a — tentokráte dost vážně — na Bosporu. Velmi záleží na stanovisku Spojených států — a vztahy americko-turecké nejsou právě na výši. Třetí se snaží zasáhnout: Sovětský svaz samozřejmě.

Turecko má druhou nejsilnější armádu ze států NATO, 480.000 disciplinovaných mužů ve zbrani, z nichž část se velmi osvědčila například v pověření Spojených národů na Koreji. Vláda v Ankaře ovládá důležitou cestu z Černého moře do Středozemního: — Dardanely jsou úžinou, kterou sovětská flotila naléhavě potřebuje. K prvnímu rozladění mezi USA a Tureckem došlo za války na Středním východě v roce 1973, protože Ankara dovolila průjezd sovětským lodím, naloženým tanky pro arabské státy.

Velmi vážně pak narušila vzájemné vztahy turecká vojenská výprava proti Cypru, kde se cítila v roce 1974 turecká menšina ohrožena ve svých právech. Pod záminkou, že při invazi bylo použito amerického válečného materiálu, dodaného v rámci NATO, zastavil Kongres Turecku veškerou vojenskou pomoc. Turecko odpovědělo tím, že dalo uzavřít 26 amerických vojenských základen, klíčově důležitých pro strategii obrany. V zemi je dosud 6000 amerických vojenských odborníků a turecká vláda dala nyní najevo, že bude žádat jejich odvolání, nebude-li do června schválena dohoda mezi bývalým státním sekretářem Kissingerem a ministrem zahraničních věcí Caglayangilim z března 1975, podle níž má Turecko dostat vojenskou pomoc ve výši 1,3 bilionu dolarů do roku 1980. Prezident Carter vyslal v polovině února do Turecka bývalého sekretáře obrany Clark Clifforda. Turci nebyli s výsledky rozhovorů spokojeni. V otázce Cypru prý — například — "mluvil Clifford jako Řek".

O to víc se o přízeň Turecka snaží Moskva. Až dosud sjednala s Tureckem sedm úvěrů ve výši $500 milionů, dalších $700 milionů přislíbila. V prosinci 1976 byla podepsána v Moskvě dohoda mezi Tureckem a SSSR o výstavbě železáren a oceláren v hodnotě $1,2 bilionu. A nevylučuje se prý spolupráce ve výrobě atomové bomby. Je pro Kreml jen přirozené, že by rád viděl Turecko mimo NATO a pod svým vlivem. Turci vedli s Ruskem 13 krvavých válek, rozhodně je nepovažují za přítele. Řešení se zdá být nasnadě. Ani nám se přece SSSR, nástupnický stát carů a jejich choutek, neukazuje být přítelem.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

April 9, 1977 — Vol. II., No. 15.

Jste milovníkem krásných knih?

NAPIŠTE NÁM:

Objednávám "KRÁSNÝ ROMÁN" (Išmael aneb vlastním přičiněním — vpravdě překrásný román). Ukázka zdarma — zašlete prosím na známky. Pište: P.O. Box 3458 STA. "C", Hamilton, Ont., Canada.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

***Josef Krákora*, majitel**

LETEM SVĚTEM

Kinshasa. — Černý kontinent je stále na několika místech dějištěm neklidu. Podle úřední zprávy — zairské letectvo drtí invazi t.zv. katanžských vojáků, kteří přišli z Angoly a nemohou mít tedy jiných cílů než kubánsko-angolští komunisté. Vláda v Luandě však tvrdí, že Angola nemá s touto invazí Zairu "nic společného!" Zřejmě tam Castro opakuje svou osvědčenou taktiku z Kuby: barvu přizná až nakonec! Ve středu 23. března zairské letectvo svrhlo na vetřelce celé čtyři tuny bomb, avšak tito přesto postoupili až do vzdálenosti 60 mil od důležitého důlního střediska Kolwezi. Spojené státy bez velkého hluku posílají do Zairu vojenskou výpomoc; úředně tvrdí, že prý tam dosud neposlaly žádné zbraně. Z minulých amerických zásahů do vývoje událostí v této zemi však je možno předpokládat, že Spojené státy jsou hotovy hájit Zair za každou cenu pro jeho hospodářskou a strategickou důležitost, stejně jako Izraele.

Na druhé straně široké řeky Zairu v bývalém Kongu "Brazzaville" rovněž vládne neklid. Už jsme přinesli zprávu o tom, že tam byl zavražděn promarxistický president Marien Ngouabi. Hned nato tři příbuzní zavražděného presidenta unesli a zavraždili katolického kardinála Konga Emila Biayendu. Tato vražda vyvolala značný rozruch v celé katolické církvi. Vládnoucí junta Konga prohlásila, že tato vražda byla "vendettou", neboli klanovou pomstou za zavraždění presidenta Ngouabi; vrahové kardinála i vrahové presidenta prý budou příkladně potrestáni. — Také jsme už přinesli zprávu o tom, že ugandský diktátor Idi Amin bud' sám zabil anebo dal zabít anglikánského arcibiskupa Ugandy. Nyní dr. Donald Coggan, arcibiskup v Canterbury a duchovní hlava anglikánské církve, prohlásil, že se modlí za to, aby Amin byl zbaven své moci, a že doufá, že Spojené národy zaujmou vůči němu pevné stanovisko k vůli jeho krutostem. Řekl, že každý opresivní režim si zaslouží, aby byl svržen. Noviny Nairobi Standard v Keni přinesly zprávu, že Amin poslal své "bezpečnostní agenty", aby postříleli skupinu vojáků z křesťanských kmenů Langi a Acholi. Protože však tito vojáci se střelbou ubránili před Aminovými pochopy, tito vyřídili věc "po africku": odjeli do Masaka, rodného města zmíněných křesťanských vojáků a postříleli tam jejich děti. — V Habeši vojáci režimu prohledávají venkov a na místě zabíjejí "protirevolucionáře" neboli politické odpůrce režimu. Před několika dny zastřelili jednoho z vůdců opoziční Revoluční strany habešského lidu. — Mezitím dva přední komunisté otevřeli v černošské Africe diplomatickou frontu. Castrovi se dostalo triumfálního přijetí v Angole, kterou jeho vojáci pomohli dobýt pro marxistické hnutí MPLA nynějšího presidenta Angoly Agostinho Neto. Dosud je v Angole na 14,000 kubánských vojáků; podle úředního prohlášení zairské vlády kubánští vojáci také pomáhají katanžským vojákům při vpádu do Zairu. Castro s komunistickou drzostí veřejně lhal a toto obvinění popřel. - V Dar es Salaam v Tanzánii začal svou okružní cestu po Africe sovětský president Podgorný, který navštívil všechny černošské země, obklopující Rhodésii, a nabídnul jim sovětskou pomoc pro černošské guerily. Africký kontinent ještě vytrpí hodně "porodních bolestí", než bude moci zaujmout místo mezi spořádanými, civilisovanými zeměmi, ale USA by neměly brát pronikání Sovětů do Afriky a na africké pobřeží Indického oceánu na lehkou váhu.

• • •

Bangkok. — V Thajsku došlo v sobotu 26. března časně zrána k dalšímu státnímu převratu, který byl tentokrát nekrvavý. Vlády se zmocnila vojenská junta, vedená generálem Prasertem Thammasirim. Svrhl vládnoucí juntu admirála Sangada Chaloryu, který se zmocnil vlády Thajska při státním převratě, provedeném asi před půl rokem. Nový režim slíbil zemi sociální a politickou stabilitu. Podle thajského rozhlasu se nová junta zmocnila vlády proto, že ta stará — šestiměsíční — nedovedla náležitě vládnout, a pak také proto, aby byly zemi uchovány náboženství, dynastie a nezávislost.

• • •

Washington. — Známý vulgarisátor přírodních věd Isaac Asimov předložil ve svém dopise presidentu Carterovi svůj osobní návrh na definitivní vyřešení problému energie, a to nejen pro Spojené státy, nýbrž i pro celý svět. Vyzývá presidenta Cartera, aby dal podnět k mezinárodní spolupráci na umístění v prostoru 22,000 mil nad zemským rovníkem obrovských stanic, které by sbíraly sluneční energii a posílaly ji v podobě ultrakrátkých vln k zemi do energetických central. Tento gigantický projekt by si vyžádal spolupráce všech národů světa, které by pak nutně nechaly stranou to, co je rozděluje, a tak by bylo zároveň zažehnáno nebezpečí války. Postavením těchto vesmírných energetických stanic by se také dal podnět k tomu, aby se lidé ve velkém množství začali usazovat ve vesmíru, čímž by byl vyřešen problém přelidnění světa. Podle Asimova by také bylo možno přemístit hlavní průmysl do vesmíru, čímž by zároveň byl vyřešen problém znečištění přirozeného prostředí na zemi. Měsíc by se pak stal hlavním zdrojem surovin; jsou tam totiž všechny chemické prvky, s výjimkou vodíku, uhlíku a dusíku. Lidstvo by pak užívalo své inteligence, své vynalézavosti i svých zdrojů k positivním a konstruktivním cílům a nikoliv ke svému ničení. Na světě by na místě svárů, nepřátelství a válek vládl mír a harmonie, čímž by bylo zajištěno zachování naší civilisace. Lidstvo by se pak spojenými silami mohlo věnovat systematickému prozkoumávání vesmíru. — Tento projekt by ovšem nebylo možno uskutečnit ani za čtyři roky či za osm let Carterova presidentství; Carter by však mohl zahájit jeho plánování a uskutečňování v mezinárodním měřítku. — Proti tomuto werneovskému vidění je možno namítnout to, že by v dnešní situaci světa pomáhalo jen komunistům. Ti mají pevně nohy na zemi a nejdříve se chtějí zmocnit celého světa; ostatní země, nechtějí-li padnout Moskvě za oběť, musí soustředit své úsilí na národní obranu a řešit své sociální problémy, ale nemohou pomýšlet na uskutečňování Asimovova plánu.

• • •

Washington. — Protože Hanoj prý ukazuje svou "dobrou vůli" tím, že se snaží ztotožnit Američany, padlé ve Vietnamu, president Carter rozkázal U.S. velvyslanci v Paříži, aby zahájil jednání s tamním diplomatickým zastoupením Vietnamu. Cílem těchto jednání bude formální navázání diplomatických vztahů mezi oběma zeměmi. Vláda v Hanoji však mezitím znova zdůraznila, že prý je "mravní povinností" Spojených států poskytnout Vietnamu hospodářskou výpomoc jako náhradu za škody, způsobené při vietnamské válce.

• • •

Washington. — Spojené státy a Kuba zahájily po prvé po 17 letech přímé vyjednávání v New Yorku. Jedná se o vzájemných problémech, vyplývajících z faktu, že obě země rozšířily vody, ve kterých si vyhrazují právo na rybolov, až do vzdálenosti 200 mil od svého pobřeží, ale Kuba je vzdálena od Spojených států pouze asi 90 mil. Toto vyjednávání je považováno za první krok k obnovení normálních diplomatických vztahů mezi oběma zeměmi, zatímco senátor McGovern — od svého návratu z Kuby — rozvíjí všestrannou aktivitu mezi soukromými firmami, aby začaly s Kubou obchodovat.

• • •

Moskva. — Více než tisíc sovětských protestantských pentekostálů se obrátilo na presidenta Cartera, jehož nazývají "svým bratrem v Kristu", s výzvou, aby jim pomohl vyemigrovat ze Sovětského svazu, kde je jejich náboženství pronásledováno. Sovětské autority jim odmítly dát dovolení k vystěhování do ciziny.

• • •

Birmingham, Mich. — V malém městě Birminghamu v Michiganu 240 detektivů pátrá s největším úsilím po neznámém psychopathickém vrahovi, který v době posledních 14 měsíců pohlavně zneužil a zavraždil tamních sedm dětí, jimž bylo od 10 do 16 let. Poslední obětí byl 11 letý Timothy King, který byl nedávno unesen z malého jednotkového obchodu nedaleko domu svých rodičů a o týden později byla jeho mrtvola nalezena v příkopě nedaleko města. Po vrahovi dosud chybějí stopy.

• • •

Chicago. — Dr. Norman Anderson, vědec z biologického a lékařského oddělení v Argonne National Laboratory, sestavil plány přístroje, kterým bude možno ztotožňovat proteiny, obsažené v živé buňce, a tak učinit rychle diagnósu více než devíti set různých chorob, od rakoviny přes srdeční, játrové a plícní choroby až po choroby genetické povahy, a to pouze pomocí analýzy krve a moči. Živá buňka sestává asi z 25,000 různých proteinů, nutných k životu, nám dosud většinou málo známých. Zjistí-li nový přístroj jejich přítomnost v krvi nebo v moči člověka, může se snadno ztotožnit jeho choroba. Dr. Anderson je přesvědčen i o tom, že jeho přístroj — po dalším zdokonalení — bude schopen "vyslídit" některou nemoc už v jejím prvopočátečním stadiu, kdy je ještě poměrně snadno léčitelná, a také zjistit náchylnost člověka k určité chorobě a tím předejít jejímu vzniku. Mimoto pomůže jeho přístroj dohlížet na zdraví lidí, jejichž práce je vystavuje působení nebezpečných chemikálií. Praktické provedení tohoto přístroje — jehož princip byl vynalezen — bude inženýrům trvat asi pět let; jeho hromadná výroba a rozšíření do nemocnic si vyžádá — podle mínění inženýrů — dalších pěti let, ale pak jeho samozřejmé používání bude znamenat radikální změnu v lékařské diagnóse.

• • •

New Delhi. — Morai Desai, 81letý, bývalý spolupracovník Mahatmy Gandhiho v jeho odboji proti Britům, skalní antikomunista, předseda indické lidové strany "Janata" a hlavní vůdce nedávného boje za odstranění z vlády Indiry Gandhiové, se stal čtvrtým ministerským předsedou Indie. Při zahájení svého úřadu slíbil, že obnoví ve své zemi demokratické svobody, omezené Gandhiovou, včetně svobody tisku a soudnictví; dá zrušit ústavní doplňky, kterými byla zvýšena moc exekutivy a prakticky zaveden v zemi stálý vyjímečný stav. Jeho vláda také zruší a zakáže nucenou sterilisaci. V zahraniční politice bude Indie sledovat plnou nezávislost na mocenských blocích; vztahy se Sovětským svazem budou uvolněny, a jak Sovětský svaz tak i Spojené státy budou vyzvány, aby opustily Indický oceán. Indie nebude mít zvláštní vztahy s žádnou zemí; se všemi zeměmi chce mít vztahy dobré a srdečné, za předpokladu, že druhé země se budou vůči Indii chovat stejným způsobem. Nová vláda prý nevěří v atomové zbraně. Jejím hlavním cílem bude odstranění chudoby v zemi. Sama dá dobrý příklad tím, že silně omezí své výdaje.

• • •

San Diego. — Do Tichého oceánu — asi 1,100 mil od pobřeží Guatemaly — vyplula výzkumná lod' "Research Vessel-Deepsea Miner", která bude zvláštním vyssávacím zařízením v hloubce 15,000 stop sbírat na mořském dně dva inče široké černé hroudy, jimiž je mořské dno poseto. Tyto hroudy, obsahující kovy mangan, měď, nikl a kobalt, budou vyzdvihovány na lod'. Asi koncem dubna se bude vědět, zda tyto pokusy se setkají s úspěchem. Teprve asi za tři roky by se tato těžba mohla stát hospodářsky výnosnou, a po roce 1990 by mohla učinit Spojené státy soběstačnými na zmíněné čtyři kovy. Dnes nás stojí jejich dovoz asi bilion dolarů ročně. Lod' Deepsea Miner patří firmě Deepsea Ventures, Inc., z Virginie, a ta je zase součástí průmyslového koncernu U S. Steel Corp. a belgické společnosti Union Minière, která byla r. 1965 vypovězena z afrického Zairu. Obě firmy chtějí investovat do této oceánské těžby 500 milionů dolarů.

Na těžbu kovů z oceánského dna se také ještě připravují firmy "Kennecott Copper", "International Nickel" a "Lockheed". Technické znalosti, potřebné k těžbě kovů z mořského dna, vlastní dnes pouze několik málo pokročilých průmyslových velmocí. Tato těžba však bude musit ještě čelit různým politickým problémům. Už dříve totiž všechny národy světa rozhodly, že dno oceánů má být společným vlastnictvím lidstva jako Antarktida. Skupina 104 rozvojových i jiných zemí požaduje, aby těžbu z mořského dna řídily Spojené národy, a aby jim byl vydáván i výtěžek z této těžby na financování hospodářského rozvoje chudých zemí. Naproti tomu Spojené státy navrhují tak zvaný "paralelní systém", který by vypadal takto: těžba kovů z mořského dna by se prováděla pod "firmou" Spojených národů, ale "dolování" rud z mořského dna by prováděly jen země, mající k tomu potřebné technické znalosti. Spojené státy by pak byly ochotny věnovat Spojeným národům — (na zahájení těžby z mořského dna) — jednak své technické znalosti, jednak obnos 500 milionů dolarů, ale výsledek těžby by byl rozdělen jen mezi zúčastněné země). Znalci ekonomie namítají proti tomuto návrhu, že kolektivní podnik Spojených národů by se musil těšit zvláštním výsadám, aby mohl konkurovat soukromým podnikům různých zemí. Většina zemí světa, které nemají potřebné technické znalosti k těžbě z oceánského dna, však nesouhlasí s tímto návrhem Spojených států a požadují výlučné právo na dolování z mořského dna jen pro Spojené národy, aby měly účast na soukromé dřině bez vlastní námahy.

Doba velikonoční

Kristovo zmrtvýchvstání, počátek nové éry v dějinách lidstva, počátek rodiny dětí Božích, naše zrození pro nový život, to vše jsou události příliš veliké a příliš plodné na důsledky, příliš převratné pro naši existenci, než aby je bylo možno vyčerpat připomínkou při velikonoční vigilii a Hodu Božím velikonočním.

Proto církev prodlužuje radostné rozjímání a hlavně prožívání těchto skutečností na padesát dní. Velikonoční doba tedy jde od Božího hodu velikonočního (první neděle velikonoční) po Svatodušní svátky a zahrnuje v sobě šest dalších neděl.

Aspoň heslovitě naznačme skutečnosti, které nám liturgie připomíná o jednotlivých nedělích:

Druhá: Kristus se zjevuje apoštolům a svou přítomností posvěcuje jejich shromáždění.

Třetí: Poznáváme ho při lámání chleba. On je stále mezi námi přítomen ve Svátosti.

Čtvrtá: On je dobrý pastýř, který zná své ovce a dává za ně život.

Pátá: Bratrská láska mezi křesťany je svědectví vzkříšeného Pána. V ní mají jiní vidět odlesk lásky Otcovy.

Šestá: Duch sv. je posvětitel duší. On je pramen duchovního života.

Sedmá: Ježíš, plně oslavený, může představit nebeskému Otci svou církev, kterou posvětil svou krví.

NANEBEVSTOUPENÍ PANĚ

Po čtyřicet dní po vzkříšení se zjevoval Pán Ježíš apoštolům, poučoval je, osvěcoval. Po zmrtvýchvstání, mohli snadněji pochopit či uvěřit to, co dříve pro slabost a úzkoprsost nebyli ještě schopni přijmout. Nyní se Pán Ježíš vrací k Otci, poněvadž dokončil své viditelné poslání. Jako poslední čin posílá apoštoly do světa jako své svědky. Co mají dosvědčovat? Všechno, co jim Kristus přikázal, ale především to nejdůležitější, to o čem jsme v různých obměnách skoro stále mluvili: Ježíš Kristus vstal z mrtvých!

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

Při seslání Ducha sv. se církev představuje světu. On, Boží láska, uskutečňuje a postupně přivádí k plnosti to, co bylo začato Kristovým zmrtvýchvstáním. Koná toto dílo prostřednictvím církve. On je síla, která přemohla strach apoštolů a udělala z nich nebojácné hlasatele a svědky Kristova vítězství. I my, církev, posvěceni Duchem sv., posilňováni eucharistií a povzbuzováni pouty bratrské lásky, máme být hlasateli a svědky nového života z Krista a v Kristu-naším denním životem a účinnou pomocí svým bližním.

DOBA VELIKONOČNÍ

NEDĚLE ZMRTVÝVSTÁNÍ PÁNĚ
BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, děkujeme ti za tento den plný slávy. — Děkujeme ti, že tvůj vzkříšený Syn dnes přemohl smrt — a otevřel nám nebe. — A prosíme tě: — Dej nám svého Ducha a obnov v nás svůj život, — abychom i my vstali z mrtvých — a naším světlem aby byl Kristus. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ
(Sk 10, 34, 37-43)

Petr se ujal slova a promluvil: "Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní a uzdravoval všechny, které opanoval ďábel, protože Bůh byl s ním.

A my jsme svědky toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh ho však třetí den vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne ovšem všemu lidu, nýbrž jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, to je nám, kteří jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání jedli a pili.

On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a s celou rozhodností dosvědčovali: Toto je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM
(Kol 3, 1-4)

Bratři! Zároveň s Kristem jste byli vzkříšeni. Usilujte tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslete, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste už přece mrtví a váš život je s Kristem skryt v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se s ním ukážete i vy ve slávě.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 20, 1-9)

První den po sobotě, když ještě bylo tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili."

Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel.

Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel do hrobu i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; a spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých.

VELIKONOČNÍ PŘÁNÍ

Jestlipak jsi slyšel? A co jsem měl slyšet?
Ale povídají po celém kraji, po celém kraji, po celém světě,
že budou křižovat Krista Pána.
Řekni mi, kam se on ukryje, kam?
Že bys to nevěděl? Přece do tvého srdce!
Tam už byl tolikrát ukřižován, tam už tolikrát byly jeho velikonoce!

A ještě něco jsi slyšel? — Jak bych neslyšel!
Tak honem, honem řekni mi o tom!
Ale povídají od končin země do končin země,
že co nevidět budou křižovat lidi!
Pověz mi, kam já se jenom ukryju, kam?
Kam se ukryješ? Přece do srdce Krista Pána!
Tam jsi už tolikrát povstal z mrtvých,
tam jsou každý den tvé velikonoce.

Z. Moravy

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO
STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Toto všecko očekává tebe, — že jim dáš pokrmu v přiměřenou dobu. — Ty jim dáváš, a oni sbírají si. — Otvíráš ruku svou, a všecko plno je slasti. — Odvrátíš-li však tvář svou, lekají se, odnímáš-li dech jim, umírají, — a v prach svůj se navracují. — Vysíláš jim dech svůj, i tvoří se, — a takto obnovuješ tvářnost země.

Sláva Hospodinova trvá věčně, — Hospodin má ze skutků svých radost. — Pohlédne-li na zemi, zachvívá se, — dotkne-li se hory, kouří se z ní. — Zpívat budu Pánu celý svůj život, — chválit Boha svého pokud budu.

Kéž mu se líbí moje rozjímání, — já mám věru radost z Hospodina. — Ó by vyhynuli hříšníci se země, — ó by nebylo již bezbožníků! — Dobrořeč, má duše, Hospodinu!

Ne v lidi, ale v Boha důvěřujte!

Žalm 146.

Chval, má duše, Hospodina! — Chválit budu Pána po svůj život, — pět svému Bohu, dokud budu.

Nespoléhejte na vladaře, — na lidi, u nichž není spásy. — Vyjde-li dech jejich, vrací se v prach svůj. — V ten den hatí se všecky úmysly jejich. — Šťasten, komu Bůh Jakobův pomáhá, — jenž má naději v Pánu, svém Bohu, — který učinil nebe i zemi, — moře a všecko, co jest na nich, — který věrnost na věky zachovává, — zjednává právo utištěným, — a jenž dává pokrm lačným. — Hospodin vysvobozuje vězně, — Hospodin dává světlo slepým, — Hospodin snížené pozdvihuje, — Hospodin miluje spravedlivé, — Hospodin opatruje cizince, — vdovu a sirotka podporuje, — ale cesty hříšníků maří.

Hospodin kraluje na věky, — Bůh tvůj, Sione, od rodu do rodu.

Z KNIHY PŘÍSLOVÍ.

Základ životní moudrosti. 1, 7.

Bát se Hospodina počátek moudrosti jest, — Moudrostí a kázní blázni pohrdají.

Moudrost Boží nabízí se za průvodkyni životem. 8, 1—36.

Neslyšíš, kterak moudrost volá, — a opatrnost vydává hlas svůj?

Na nejvyšších místech u cesty, — kde se ulice sbíhají, — stojí, — u bran, které vedou z města, — u vchodu do vrat volá takto:

„K vám, ó mužové, hlasitě volám, — hlas můj jít chce k synům lidstva. — Nabuďte, nezkušení, rozumu, — a kdo jste pošetilí, zmoudřete. — Slyšte, neb věci veliké mluvím, — otvírám rty, by hlásaly správnost. — Pravdu mluví hrdlo moje, — a rty mé si oškliví vše, co zlé jest. — Poctivé jsou všecky řeči moje, — nic v nich křivého ni zkrouceného. — Správné jsou těm, kteří mají rozum, — a poctivé těm, kteří poznání došli. — Přijměte kázeň mou spíše nežli stříbro, — vědění raději než nejlepší zlato. — Jeť moudrost lepší nežli klenoty všecky, — žádný skvost se nemůže vyrovnat jí.

Já, moudrost, umím vždy poraditi, — účelnou rozvahu mám ve své moci. — Báti se Pána je v nenávisti zlé mít. — Hrdost, pýchu, cestu nepravosti, — a ústa obojaká mám v oškliv osti. — Mám v své moci všelikou radu a zdatnost, — má jest opatrnost, jakož i síla. — Já jsem ta, jíž králové patřičně kralují, — a zákonodárci vykonávají právo. — Já jsem ta, jíž knížata řádně panují, — a vladaři spravedlivě soudí. — Já těm, kteří mne milují, splácím láskou, — a kdo mne pilně hledá, nalézá mne.

U mne jest bohatství a sláva, — nádherná zámožnost a blahobyt. — Já jsem plod lepší než zlato a drahý kámen, — já jsem sklizeň nad nejlepší stříbro. — Cestami práva ubírám se, — prostředkem stezek spravedlnosti, — obohacujíc ty, kdož mne milují, — a jejich pokladnice naplňujíc.

Pán měl mne na počátku díla svého, — prve než byl co činil, od pradávna. — Od věčnosti ustanovena jsem, — od věků, prve nežli země byla. — Před mořem já jsem zrozena již byla, — prameny vod se ještě neprýštily, — hory ještě s obrovskou tíží svou nestály, — před pahorky já jsem zrozena byla. — Bůh ještě nebyl učinil zemi, řeky, — ani prvopočátky zemského kruhu. — Nebesa, když zakládal, byla jsem tam, — když dával zákon, by obloha hradila vody, — když vkládal sílu do mračen

na výšinách, vydatnost pramenům vodním když odměřoval, — moři když do kruhu hranice vykazoval, — zákon když stanovil vodám, by nepřešly meze své, — a když odvažoval základy země: — s ním jsem byla všecko pořádajíc, — kochala jsem se rozkoší den každý, — hrála jsem si před ním ustavičně, — hrála jsem si na okruhu zemském, — rozkoš majíc v pokolení lidském.

Nyní tedy, děti, poslyšte mne! — Blahoslavení, kteří dbají cest mých! — Slyšte poučení a budete moudří, — nechtějte jím opovrhovati! — Blaze člověku, který poslouchá mne, — který u dveří mých každý den bdí, — pozor dává u veřejí bran mých. — Neboť mne kdo najde, nalezne život, — a dojde požehnání od Hospodina. — Kdežto, kdo se mnou mine, škodí sobě, — každý, kdo nenávidí mne, miluje smrt."

Zrcadlo duše v příslovích. Čti a pozoruj sebe:

10.

Syn moudrý činí radost otci svému, — pošetilý však zármutkem jest matce.

Neprospějí poklady bezbožně získané, — ale spravedlnost vytrhne je smrti.

Nenechá Hospodin lačněti spravedlivce, — a nedá bezbožným dojíti, po čem dychtí.

Na mizinu přivádí ruka líná, — ruka však přičinlivých obohacuje.

Kdo se spoléhá na lži, ten pase větry, — člověk takový létavé ptáky honí.

Kdo ve žni shromažďuje, jest syn moudrý, — ale kdo v létě chrápe, jest syn nectný.

Požehnání Páně je nad hlavou spravedlivce, — ale tvář bezbožných halí se v následky nepravosti.

Památce spravedlivého žehnáno bude, — ale jméno bezbožných shnije s nimi.

Kdo je moudré mysli, přijímá příkazy, — ale bláhový bit bývá rty svými.

Nenávist vzbuzuje spory a hádky, — všecky však chyby přikrývá láska.

Ve rtech moudrého nalézá se moudrost, — hůl však na hřbetě pošetilého.

Moudří umějí ukrýti, co vědí, — ústa však bláhová jsou — blízká hanba.

Výdělek spravedlivého přispívá k životu, — zisk však bezbožného k trestu.

Cestou k životu jde, kdo dbá kázně, — ale kdo domluvy zanedbává, bloudí.

Mnoho mluvení nebývá bez hříchu. — Proto, kdo zdržuje rty své, je rozumný.

Rty spravedlivého vyučují mnohé, — pošetilci však nerozumem hynou.

Žert je bláznu páchat nešlechetnost, — věc však závažná je to muži moudrému.

Čeho se bojí bezbožný, přijde na něj, — čeho si přejí zbožní, bude jim dáno.

Z toho, nač se těší zbožní, budou mít radost, — z naděje však bezbožných nebude nic.

Hradbou jest poctivci prozřetelnost Páně, — ale postrachem těm, kteří činí zlé.

11.

Váha falešná ohavnost jest Pánu, — ale závaží pravé jest záliba jeho.

Kde pýcha, tam také zahanbení, — ale kde pokora, tam moudrost.

Spravedlnost poctivcova rovná mu cestu, — ale pro bezbožnost svoji padá bezbožný.

Žehnání zbožných vysoko staví město, — ale ústa bezbožných je boří.

Dobře činí sám sobě milosrdný, — ukrutný pak do svého masa řeže.

Kroužek zlatý ve chřípích svině — žena sličná, ale nemravná.

Duše štědrá dojde požehnání, — a kdo občerstvuje občerstvení.

12.

Lépe jest nízkému, který sám sobě stačí, — než hrdopýškovi, jenž nemá chleba.

Koho těší u vína vysedávat, — zanechává ve svém bydlišti hanbu.

Blázen pokládá za přímou svou cestu, — ale kdo je moudrý, slyší rady.

Blázen ihned ukazuje hněv svůj, — ale kdo je chytrý, tají křivdu.

Rty, jež pravdu mluví, trvají věčně, — ale chvilku toliko jazyk lživý.

13.

Statek spěšně nahrabaný se scvrká. — Který však po špetkách se hromadí, roste.

Kdo šetří metly, nenávidí syna svého. — Ale kdo ho miluje, záhy jej kárá.

(Pokračování.)

VLASTA JAVOŘICKÁ:

CESTA DO EMAUZ

Legenda

Než vyšli za bránu, kráčeli tiše,
stěna má oči a dlažba má sluch,
ve městě hrozno je, těžce se dýše,
a kol nich skován je otrocký kruh.

Špatně se vypláci mluviti zpříma,
to zkusil nejlépe jich drahý Pán,
jak jenom vzpomenou, bolest je jímá,
každý je soužením jakoby štván.

Proto teď spolu jdou ven z městské brány,
odtud — kde zmučený na kříži pněl.
Do srdcí bodají ty jeho rány —
nelze to zapomnít, jak hrozně mřel.

Sotva se dostali za bránu polem,
hned mlčet přestali, spustili hráz
slovům svým — řeči — jež oplývá bolem,
snad až se vymluví, bude jim snáz.

Usmrtit mlčení mohlo by oba,
leží jim na prsou kamenná tíž,
zdá se jim — ty dva dni, to že je doba,
v níž oba zvětrali — starci jsou již.

Řeč, to je velký dar seslaný lidu,
Hospodin všecko to dobře již znal,
když stvořil člověka i jeho bídu,
proto mu výmluvnost do vínku dal.

Tady je bezpečno, mluvit se může,
nezradí kvítí, ni brčál, ni blín,
u cesty pučí jen trnitá růže,
není tu člověka — ni jeho stín.

Chvilku jen kráčejí, šero se snáší,
zavanul větřík a zahučel les,
divoký holub se nad polem plaší,
na lupu zavýsknul krahujec kdes.

Obloha ssinavá výš a výš stoupá,
svatý mír zalehl do ztichlých luh,
měsíc se v úplňku v jezeře koupá,
vlny mu zvířují stříbrný kruh.

Kuňkají žáby — dřív dvě, tři spolu,
najednou spustí jich celičký sbor,
rosa se roní již na zemi dolů,
etherem zadýchnul šumivý bor . . .

Dva muži hovoří vzrušeně dále,
je to jak žhavící palčivý kruh,
vinu si dávají, želejí stále,
jak byli zbabělí — za druhem druh!

Že Mistra nechali — utekli v strachu,
žádný Ho nebránil, každý se bál,
jak shlédli biřiče — každý byl v prachu . . .
Zas a zas rokují vzrušeně dál.

Znali jsme Šimona, kterak byl hrdý,
že Ho vždy vyznával. — Přezval ho Pán
"skálou", neb byl vždy smělý a tvrdý —
no a co? Třikráte zapřel Ho sám.

Když Mistra surově k Pilátu vlekli,
v šarlat ho oblékli, plivali Naň,
všichni se báli a ve strachu změkli —
jen Mistr zaplatil spasení daň!

"Nésti kříž přetěžký, jaká to hrůza.
kterak byl zmučený — ne jako Bůh
člověk — jejž hanebně znectila lůza!"
Tázavě dívá se na druha druh.

Myšlenky zmatené v hlavách se množí:
"Když si Ho představím bezmocně mříti,
myslím — to nemohl být syn Boží,
který má nesmrtný na věky žít!"

"Proč by mu neposlal Bůh pomoc shůry?
Když bouře začala, byl jsem už rád,
myslil jsem: teď přijde Eliáš s kůry
andělů na pomoc — důkaz Mu dát!"

"Ba, důkaz neklamný, zřejmý a jistý,
pobije vrahy a dokáže čin,
korunu dá Mu a hermelín čistý,
by každý poznal, že Boží to syn!

A zatím jen blesky šlehaly v mracích,
zuřila bouře a déšť jen lil . . .
On v bídě a v krvi, zoufalství v zracích:
"Ó, Bože, pročs mne opustil?"

To myšlenky hrozné, až hlava hoří.
"Proč vlastně umřel ten náš drahý Pán?
Chvílemi jako když nebe se boří —
proč vlastně zahynul — na smrt byl dán?"

Šero se sype víc — přišedla luka,
úplněk rozlévá stříbrný jas,
pod lesem vykřikla ze spaní sluka,
cvrčků zní prostorem cinkavý hlas . . .

Kdos kráčí za nimi . . . Umlknou v řeči,
mladý to člověk, neb bystrý má běh.
Srdce hned sevrou se v úzkostné křeči —
což, kdyby zradil je — úží se dech!

Poutník to vlídný však, zdraví je zprvu,
klobouk pak do čela vtlačuje víc,
kam prý jdou — táže se a zvedá brvu,
sladký hlas, příjemný — mladistvá líc.

Plášť tmavý halí mu urostlé tělo,
límec též napolo zakrývá tvář,
světlý vous vlaje mu, vlas vroubí čelo,
ale ty oči — to hvězdná je zář!

Měsíc se v mracích skrýl, z dálky se blýská,
oblaků odkudsi zvedl se dým.
Proč mužům najednou bolně se stýská?
Dál poutník promluví? Přidá se k nim?

"O čem pak mluvíte, Galilejští muži?
Z vašich slov cítím, že svírá vás strach?"
Ta slova divně jim hrdla až úží,
cosi v ně zapadá, jak zlatý prach.

"Ó, ty jsi zdaleka, poutníče milý,
když neviš, co bouří město i ves —
jak Ježíš, co křísil a prováděl divy,
na kříži umřel — tři dni tomu dnes."

"A On nám přislíbil, že vstane zase,
že nebe otevře, sliboval nám,
ve třech dnech rozboří a v krátkém čase,
zbuduje — postaví Jehovův chrám."

Při tom jsme viděli, jak trpěl v bolu,
ztrýzněný, bezmocný, tupený rab.
A lid mu spílal, zval Piláta spolu:
Ukřižuj! Ukřižuj! Ježíše zlab!"

"Ó, lidé bláhoví, ó, lidé milí,"
dí poutník a žal mu na líci vzplál,
"kolik je třeba dát vznešené síly,
vzdělávat vinici — orat ji dál?

Zavolat anděly, bylo by snadno,
zahladit odpůrce, pokořit lid, —
ale pít kalich svůj hluboce na dno —
v tom hlavně božství je — zachovat klid.

Slíbit a dodržet, pečetit krví,
dát sebe za oběť — milovat zas,
hříšným se rozdávat, láskou jež živí,
dnes—zítra—na věky—po všechen čas!"

(Dokončení na str. 8.)

DOPISY našich čtenářů

ENDICOTT, N.Y.:

Pavel Topenčík píše o svých kuchařských letech na vojně v Komárně

(Dokončení z min. čísla)

Co si mezi sebou německy pošprechtili mad'arský židovský řezník s Němcem — nadporučíkem mladé čs. armády — (a pak že jsme je diskriminovali, když mohl být Němec hned na začátku republiky i důstojníkem v nové armádě!) — to mne nezajímalo. Jakási malá pomsta však na sebe nedala dlouho čekat za tu mou tvrdohlavost. Asi za čtyři dny přijdou chlapci ze cvičiště a říkají: "Palko, víš, co nám říkal nadporučík? Zavolal nás dohromady a říká: "Nemyslíte, že ten Topenčík je již dlouho v kuchyni? Měli bychom tam dát druhého." — Chlapci jednohlasně prý křičeli: Když dáte Topenčíka pryč, nepůjdeme na cvičiště; takový "mynáš" nemá žádná rota jako my!" Chtěl se na mně pomstít za toho řezníka, ale nepodařilo se mu to.

Měl jsem zahradníka, také Němce, chodil ke mně do kuchyně, pěstoval zeleninu pro důstojnickou kuchyni Dělal těžce, ale na zdravém vzduchu, chutnalo mu jíst stejně jako vojákům, a tak jednou přišel, abych mu dával větši porce s 'nášupem". Souhlasil jsem, že mu přidám rád, když on udělá zase něco pro nás. Chtěl jsem na něm nějakou tu čerstvou zeleninu pro naši kuchyni. Začal se kroutit, že to udělat nemůže, že předpis je předpis a kdesi cosi. Tož nemůžeš, já taky mám předpisy, nášup nebude. Potom jsem ale obrátil, naládoval mu trojitou porci a řekl: "Podívej se, potřebuji cibuli, mrkev, petržel a vůbec vše, co ti v zahradě roste. Nechej zahradní branku večer otevřenou a jen to tam dej vše u záhonu na hromadu a já si už pro to dojdu. Jak se setmělo, plnou zástěru jsem toho přinesl, ej, to voněla polévka, jako když doma mamička vařili! Čerstvá zelenina hned vše udělala chutnější!

Co se mi ale jednou nestalo. To jsem byl již druhý rok v kuchyni, maso jsem měl uvařené, porce nadělané, jen polívku zbývalo zavařit, až se chlapci vrátí ze cvičiště. V tom přijde z kanceláře vojín a že mám ihned jít jako závodčí na 5. pevnost. To víte, u vojska se neřekne néé. Shodil jsem zástěru, připnul si nábojník, vzal moji rezavou pušku a šel. Dali mně směr, jdu asi 5—6 km, žádného nikde nevidím. Byla to velká pevnost s municí snad z celého světa. Vše obehnané vysokým plotem a velká vrata uzamčena. Vidím maštal, stojí v ní klidně čistí koně; přelezu plot, prohlížím, otevírám světnice, nikde nikdo, jen velké bedny nábojů, co se hodí do našich pušek. Hned jsem si jich nacpal plné kapsy pro každý případ. Pak zase vyjdu ven a zahlédnu dva v seně schované ustrašené vojáky. Teprve od nich jsem se dověděl, co to všechno mělo znamenat. O minulé noci po půlnoci prý celá strážní posádka vzala nohy na ramena, protože tam strašilo. Když po tom strašidle chtěli střílet, kohoutek pušek za žádnou cenu nechtěl prý povolit, a tak všichni utekli, jen ti dva se ráno vrátili. "Tož, Pavle," povídám si, "jsi v pěkné kaši!" Ty dva jsem ale poslal na stráž, sám jsem vyšel ven, a že se za chvíli vrátím. Ten zbrojní sklad stál dost daleko za městem, vedle tekla řeka Váh, kolem samé louky a pastviny. Tedy zkouším tu moji pušku a stříšit, ale kůň utekl pryč. Mad'aři se totiž zabývají prodejem koní. Koupí je na těch mad'arských stepích, přivedou domů, pustí je, a až se vypasou, pak je prodávají po "jarmarkoch"; jezdí až do Hodonína na Moravu je prodávat, kde jsem také jednoho koupil, když jsem přijel z vojny domů. Jestli to byl ten, po kterém jsem střílel, nevím. Pak naši vojáci, co utekli před strašidlem, dostali 6 měsíců žalář a museli to nasluhovat. Nebyli ale od našeho pluku.

Nejhorší to bylo s tou polní kuchyní po čas manévrů. Místo stolu jen deska — jen asi metr dlouhá a půl metru na šířku; krájet na ní maso, dělat to byl kumšt. Já obyčejně dělával guláš z nučkami; to jsem si je nakoulel velké jako provázky, hodil přes rameno a pak trhal do guláše.

Jeden večer přišli chlapci: "Palko, navař nám nudlí, již tak dlouho jsme je neměli! Byli jsme už druhý týden venku. Právě jsem byl umístěný u jednoho — asi bohatého Mad'ara, neb měl 2 páry volů a koní. Asi 6 jich tam běhalo, s voly jezdil a koně měl na prodej. Postavil jsem si tam u něho tu naši polní kuchyni hned vedle studny, abych to neměl daleko pro vodu, a nedaleko byla velká hranice dříví. To je tam velice vzácné, neb je do hor a lesů daleko. Velká zahrada, plná různé zeleniny, už jsem ji viděl nakrájenou v kotli na polévku, ale jen ji bylo ještě třeba od Mad'ara dostat. A pak také stůl, na kterém by ji bylo možné pokrájet. Navíc jsem chtěl udělat našim chlapcům zase nudle, protože se na ně vždy těšili, a tak jsem nějaký ten stůl potřeboval. Tož jsem si vzal s sebou jednoho Slováka, ktedý mad'arsky mluvil, jdeme na Mad'ara, prosíme o stůl i o zeleninu, ale za žádnou cenu nám nic nechtěl dát. Ani stůl, ani zeleninu prodat. Že prý ne a ne! Tak jsem tam uviděl kozí chlívek s otevřenými dveřmi. Dveře jsem vytrhl, položil na dva špalky, přikryl měchovicí a na tom jsem dělal nudle. Z polévky prozatím sešlo, ale řekl jsem si, že tomu Mad'arovi ani tu zeleninu neodpustím. Chlapci přišli hladní, vše snědli a pochvalovali si. Na druhý den jsem měl už rozdělané maso na porce a k tomu vařený hrách. Večer, když jsem si vše připravoval, — (ráno jsme měli vyjet o 5. hodině) — přivedl tam Mad'ar psa jako malé tele. Uvázal jej na řetěz tak, aby dosáhl až na mne. "Hafánku, my budeme kamarádi. Hodím ti kost." Mad'ar přijde, zaobalí se do kožichu a lehne si na hromadu dříví. Zanedlouho ale chrápe. Přeskočil jsem plot, natrhal zeleniny, nabral dříví, vzbudil vozku — (měli jsme dvě americké muly; měly vypálené U.S. na stehnech) — a jeli jsme na shrcmaždiště, kde jsem začal už zase vařit kávu. Hafánkovi jsem ještě hodil na rozloučenou kostičku. Co si asi "nembarátom" řekl, když vstal, nevím; jistě se za mne nemodlil!

Na našem Moravském Slovácku se moc slavně slaví fašank. Bývají koblihy, "Boží milostě". "Chlapci, místo knedlíků vám nasmažím Boží milostě, budou fašanky." Uvařil jsem čaj — a každý ze 130 chlapců dostal 4 kousky. Na velikonoce byly zase karbanátky. Říkám zásobovacímu: potřebuji asi 10 chlebů. Chodil do kuchyně jíst. Když jeli chlapci na dovolenou nebo byli přeloženi, vždy mu chleba zůstal. Nejprve nechtěl dát, ale za chvíli již nesl náruč komisárků. Víte jak chutnal? Byl nakyslý, ale dobrý. U masára, když se nedíval, jsem hodil kus loje do brašny, chleba jsem rozmočil, maso pomleté i ten loj promíchal, sůl — koření — paprika, sladká i peprná, pak jsem to smažil na sádle, ej jen to vonělo! Když jsem si vše připravoval na příští den, tedy za mnou přišli chlapci a debatovali. Víte, to bylo tak. Každý den jsme dostali rozkaz, co máme vařit, ale když byl kuchař, který měl rád ty svoje kluky, tedy si mohl vařit jak chtěl. Zásobovací byl nějak dobře naložený a dal mě nějaké to kilo sádla a cukru; mouky jsem měl také něco našetřené, — (když někteří odjeli na dovolenou, tedy jsem chtěl, aby mě dal na plný stav) — a tak jsem šetřil na ty dobroty". "Palko, napeč nám buchet", zásobovací to pekařovi zaplatil a s pekařem jsem ujednal, že v sobotu přijedu a na neděli ráno upeču buchty. Byl to Čech i jeho pomocník, tedy mi podali pomocnou ruku. Těsto jsem si ale musel sám vymísit. V neděli ráno přijel náš vozka s vozem a 450 buchet jsme naložili na vůz. Jako mravenci se seskupili chlapci kolem vozu, každý dostal dvě buchty, velké jako americké cihly, ještě byly teplé. Věřte, ta moje celonoční práce byla odměna, jak jim šmakovalo a oči jim zářily radostí!

Dostal jsem hospodářskou dovolenou na 14 dní (pak jsem ji musel nasluhovat). Otec byl starý, tedy jsem mu posekal úrodu a udělal za ty 2 týdny žně. Když jsem jel zpět, říkám: "Mami, napečte mi 4 krabice koláčů, neb ze 4 světnic ke mně chodí do kuchyně; každému něco musím dát!"

Otec zase mi přinesli velký demižón vína a víte, že se na mne nedostal ani hlt?

Věřte, přátelé, mám velice milé vzpomínky na ty časy, prožité s těmi kamarády v tom Komárně.

Když jsme tam byli r. 1969, tak jsem se těšil, že ukáži zet'ovi a vnukům, kde jsem kdysi vaříval. Měli ale zrovna "návštěvu" z Ruska, a tak nás tam nepustili. Komárno jsem nepoznal. Vše zbourali, je tam velká loděnice, vysoké činžáky, kostelíček vojenský tomu padl taky za obět'. Inu, tak jde svět.

Všechny vás zdraví a vše nejlepší všem přeje starý vojenský kuchař z Dolních Bojanovic a Komárna.

* * *

Dodatek: Sotva končím opravu toho dlouhého vzpomínání, už slyším hrdliččin hlas: "V teple si tu sedíš a spisuješ; venku snihu po kolena a fujavica. Koukej odhazovat

Přihlaste se na společný

ZÁJEZD DO ČESKOSLOVENSKA

PŘES VÍDEŇ

Odlet z New Yorku 28. června, návrat z Vídně do New Yorku 27. července.

Okružní letenka $409, daň $6, okružní autobus Bratislava $15; celkem $430. Poplatek za vízum extra.

Omezený počet míst. Nutná záloha $150 nejpozději do 28. března; doplatek 5. května.

Hlaste se u

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Největší krajanská cestovní kancelář na americkém východě. Zástupci Tuzexu a všech lodních a leteckých společností od roku 1934.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

sních!" — Poslušně říkám: "Užžž jdu!" To byla polovička té naší sedmé svátosti. — Víte, ten náš Bojanovský panáček nás svázali na obřiselný suk; — čím více to táhnete — tím je to pevnější. Zeptejte se Petra Bohuna z Dresden v Kanadě; taky toho má přes 50 let a né se vysmeknout — Lád'a Dřevěný — Margo — Pelikán — Pšovský — všeci přes 50 let zůstali věrní. Florián Pšovský byl z nás Bojanovčanů nejlepší — (tedy at' mu světlo věčně svítí a odpočívá v pokoji!). — Tak jdu hledat teplé kalhoty, — našel jsem je v zadním sklípku, kde je řada bečiček vínka — některé je staré, že by mohlo jít i do školy. Zeptejte se Msgr. Petra Lekavého — nebo Petříka Esterky! Vínko čisté jak rybí oko. Pije se jak malvaz a kope jak 2-roční hřebeček. Držím kalhoty, a andělíček mně šeptá do ucha: "Pavle, nezapomeň se napít, je tam zima! Tož si zunknu pohárečeк. Andělíček ale zase šepce: "Pavle šak máš dvě nohy." — A jak tak natahuji kalhoty, cosi v kapse šustí. — Strčím tam ruku a je to pětka ($5.00). Hned mi sice přišla na mysl ta naše bojanovská píseň "Na hodonských lukách — našel jsem tam dukát, kdo mně ho promění, milá doma není; půjdu do hospody, kde cigáni hrajů, ty mně ho proměňá — ti peníze majů; dyž ho neproměňá, hodím do cimbála, bude hrát muzika do bílého rána... Avšak zase mně ten Andělíček šuská: "Na to zapomeň, do Hodonína je daleko, pošli ho Otci Vítovi na zvelebení H.N. a budeš čitat po celý rok. — Vytáhnu šekovou knížku a píši — 5. Z druhé strany zase šeptá kdosi — nevím z které, neb nás panáček ve škole učili, že máme 2 anděly: "No, Pavle, co dnes koupiš za pětku; šecko drahé, napiš deset, šák ti neubyde: je půst — mosíš činit pokání." — Tedy, Otče Víte, přijměte tento vdovin groš na vydání s novinami, dobře se nám čtou. Možná, že někteří kamarádi, jak budou natahovat kalhoty, i oni najdou dukát. — Čtenáři, promiňte mi tento malý žert z toho našeho Moravského Slováčka. Třebas, že jsme zde přes 50 let, ty naše myšlenky rády zalétají do dob našeho mládí.

S Pánem Bohem chlapci, a na shledanou u Antoníčka v Kanadě, dá-li Bůh zdraví.

Váš Pavel Topenčík

* * *

Milý pane Topenčík,

jsme rádi, že jste nám napsal tak dlouhý, poučný i žertovný dopis, a rádi jsme jej otiskli. Pán Bůh zaplat' za ten Váš dárek, a všechny ty, kteří v kapse pětku při natahování kalhot nenajdou, ale kteří dosud čtou na dluh — snažně prosíme, aby se alespoň laskavě poohlédli po brýlích a podívali se u své adresy na novinách na datum, do kdy mají předplatné vyrovnáno. Rádi bychom každému napsali zvlášť, ale to poštovné nám jde dost do peněz, a zatím musíme ještě stále hodně šetřit.

Tož, prosím Vás, milí čtenáři, kdo jste nám dosud předplatné nezaslali — udělejte tak co nejdříve. Daně už máte ted' poplacené, sváteční vydání s velikonocemi také a tak na své noviny nezapomeňte! Sám to dělám rád zdarma, ale sazeče, tiskaře, poštu, plyn, světlo, benzín a daně platit musíme. — Pan dr. Josef Čada psal ve svém anglickém článku, že naši lidé si v minulosti některé noviny neudrželi jen proto, že byli liknaví v placení předplatného. — Víte všichni dobře, v jaké době žijeme. Abychom si zde aspoň něco udrželi — a možná že to je už to poslední, co nám s Velehradem zbývá — musíme držet dohromady a podporovat to, i když se vám třeba H.N. všem obsahově dosud zcela nezamlouvá. Naše úsilí po zlepšení snad poznáváte. — Těm, kdo opravdu nemají, kdo jsou na tom nedobře, kdo mají veliké výdaje za léky, rádi počkáme. Tvšak, což ti ostatní? Nelíbí-li se jim H.N., či nezajímá-li je, necht' nám to rovnou napíší. Zlobit se nebudeme, protože by nám to nic nepomohlo, ale aspoň ušetříme na poštovném. Tož přátelé sobě bud'me, ale dluhy sobě plat'me, co tomu říkáte? — Pán Bůh zaplat' všem za pochopení.

Fr. Vojtěch

CHATTANOOGA, TENN.:

(Z dopisu členu výboru chicagského "Velehradu" od čs. vědce prof. dr. K. Hujera.)

Vážený příteli!

Se srdečnými velikonočními pozdravy zasílám v příloze dva anglické články pro "English Section" Hlasu Národa. Doufám také, že se mně brzo naskytne příležitost připravit zase český článek pro tento list, jehož týdenní zásilky mi přinášejí věru milé potěšení v naší mateřštině. Děkuji Vám za laskavé zprostředkování a upřímně pozdravuji Dp. Vojtěcha Víta; vroucně přeji všeho požehnání v jeho vzácném úsilí sloužiti dobré věci národní.

Váš oddaný

Karel Hujer

* * *

(Poznámka redakce: Dr. Karel Hujer je profesor-emeritus astronomie a fysiky university Tennessee, jeden z našich velikánů čs. svobodné vědy, jemuž jsme upřímně vděčni za jeho příležitostné příspěvky do Hlasu Národa.)

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři. Dokonáno jest, odcházíš ze světa, Ty Slovo Boha věčného. Co nám — za které jsi trpěl na Golgotě — ještě řekneš naposledy, Ježíši Kriste? Ty, který jsi nám kázal po celá tři léta o věčném nebeském království a o milujícím Otci na nebesích. Slova na rozloučenou jsou ta nejkrásnější, které umí říci ten, kdo odchází. V posledních slovech se zanechává přítomnost a hledí se do budoucna. Odcházíš ze světa pozemského, Pane Ježíši Kriste, a na tomto slzavém údolí zazní naposledy Tvůj lidský hlas, aby ses vrátil do věčného mlčení, které jsi, Pane, na 33 roků přerušil. Tvá slova jsou určena celému lidskému pokolení a též pokolením budoucím. Sedm kratičkých vět, sedm výkřiků, které zahřímaly uprostřed lidského zmatku a smutku. Ti, kteří je slyšeli, ti jen čekali, aby se Ti mohli vysmívati, tito farizeové jen čekali, co učiní Ten, který přišel spasit svět. Tvoje slova, Pane, byla dražší, vyšší a silnější, než ty tři hodiny pátečního odpoledne. Byl to Tvůj odkaz, Tvá závět', bylo to Tvé setkání s každým malým stvořeníčkem, které se mělo narodit, až Ty, náš Spasitel, se zahalíš mlčením. "Dokonáno jest", činíš tečku za svým pozemským životem. Byl to konec, kterým jsi nám oznamoval, že jsi dopil kalich utrpení, kalich vůle Otce nebeského, kalich Tvého pozemského života, skutků, kázání, zázraků, utrpení a vrchovatý kalich Tvého poslání. Poslední kapka, ta u samého dna a ta nejcennější, byla Tvá smrt, Tvé utrpení na kříži na Golgotě. Jak toužebně byl očekáván ten, kdo měl na sobě samém uskutečnit to, co připravil Hospodin. A Ty jsi přišel a oni Tě nepoznali, nebylo místa pro Tebe a Matičku Boží v lidském příbytku a Ty jsi se narodil ve stáji. Po kapkách jsi upíjel z kalicha bolesti celého svého krátkého pozemského života, v něm bylo vše označeno pravým jménem: Tvůj původ, Tvé zrození, vyhnanství, vraždění neviňátek, každý Tvůj zázrak, každé Tvé slovo a každý Tvůj učedník, a nejvěrněji vše dokazovala Tvá smrt, poslední životadárné a zároveň nejtrpčí kapky z kalicha Tvých posledních pozemských hodin. Ta poslední kapka byla ta nejbolestnější a Ty jsi ji dopil. Dokonáno jest, kalich je prázdný, "dokonáno jest", voláš, jako by ses tázal člověka: "Ještě mně nevěříš? Před tvýma očima, člověče, se odehrál celý můj život, v rukou jsi měl svatá Písma, kde jsi si mohl ověřit každý můj krok, každý můj čin a ty, člověče, ještě nevěříš!" Pane Ježíši Kriste, kéž tak jako svatému Pavlovi, i mně a všem, kteří žijeme v tomto slzavém údolí náš kratičký pozemský život, spadnou šupiny z očí, já a všichni lidé se probereme ze spánku a budeme litovat, že jsme si neprotřeli naše oči dříve, protože, až Ty, Pane, vydáš poslední dech, bude to pro mne a pro všechny vzdech první. Až Ty, Pane, zavřeš oči, tu my všichni se probereme ze spánku a budeme litovat, že jsme nebyli více obezřetnými a že jsme si Tě dříve nevšímali. Jen tak namátkou a tak jako všichni jsme mávli rukou nad svým bližním, co je nám po něm. Zatím jsme se měli pozastaviti a objeviti v našich bližních, Pane Ježíši Kriste, Tebe, neboť jsi řekl: "Cokoliv učiníte svému bližnímu, jako mně byste to učinili." Pane můj, drahý Spasiteli, popřej mně, popřej nám všem, at' prohlédneme dříve, než Ty zvoláš "Dokonáno jest", abych Ti mohl podati kapku vody, tu poslední, a i za tu budeš vděčný. A tu se,milí čtenáři, naskýtá otázka, nastalo-li již skutečné vzkříšení v tomto slzavém údolí. Né, ještě ne, dosud trvá Velký pátek, dosud činí na Golgotě kříž, na němž je přibita lidskost. Avšak právě to utrpení, které hněte lidské duše, je připravuje ku dni velikého vzkříšení. Ze zemí, podmaněných komunismem, přicházejí zprávy, jak roste hlad po věcech duchovních, po věcech křest'anských. Duše nemůže býti ukojena hmotou, čím více je utlačována, tím větší jeví se její odpor a touží po Tom, který řekl: "Já jsem cesta, pravda a život." Na křest'anství v zemích, ovládaných Moskvou, dopadají tvrdé rány, které jako na kovadlině vyrážejí z něho vše, co věky zetlelo, a utužují to, co ukazuje cestu k Bohu a Ježíši Kristu — Spasiteli světa. Proto prvním znakem pravého vzkříšení bude produchovnění života. Ne útěk od života, ale nový přístup k němu a pohled na život z vyššího duchovního hlediska "Sub specie aeternitatis". Neboť k zániku je odsouzeno všechno, co svět zbudoval bez Boha a proti Bohu. Na rozvalinách světa starého vznikne a již vzniká svět nový, z tvůrčí moci odpuštění a lásky. Neboť láska je to, která křísí k novému životu, co lidská zloba a nevědomost zahubila.

Končím Velikonoční meditaci přáním, aby ten převeliký zázrak slavného vzkříšení naplnil naše srdce radostí a slavnou nadějí. Modleme se, aby v té posvátné době všem lidem se rozjasnilo, aby přišli k poznání, že ne materialistický komunismus, ale Ježíš a Jeho svaté Evangelium může všem lidem zabezpečit šťastný život. Modleme se, aby na celém světě zavládnul mír a pokoj všem lidem dobré vůle.

Všem čtenářům Hlasu Národa, všem našim dobrodincum (příště zase napíši něco o postupu nemoci naší maminky Terezičky) — všem našim krajanům a exulantům, přeji s celou rodinou milostiplné velikonoční svátky. Totéž přání posílám i našim věrným věřícím do naší krásné rodné a zatím ještě stále nesvobodné vlasti, kam — po dnešním dlouhém Velkém pátku a křížové cestě přijde také opět vzkříšení svobody.

Všechny zdraví

Karel Pekárek

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažlivé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

JÍDELNÍ SOUBORY

MACH FURNITURE
3720 West 26th Street
CHICAGO, ILLINOIS

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

DO ČESKOSLOVENSKA 1977
Přímé lety Chicago—Praha
- 11. června na 23 dní — $401.44
- 27. června na 28 dní — $446.44
- 24. července na 30 dní — $446.44

Výpravy se rychle zaplňují, proto se přihlaste co nejdříve!
Na vaše pozvání zařídíme rychle a spolehlivě návštěvu vašich příbuzných do USA.
O BLIŽŠÍ INFORMACE VOLEJTE:
WEBER
TRAVEL AGENCY
6805 W. Cermak Rd., Berwyn, Il. 60402
Tel.: 749-1333 nebo 242-1512

Konec jedné autolakovny

SMEJKAL a SYN
z trestného činu nedovoleného podnikání v Československu.
(Anebo: Proč to v komunistickém hospodaření musí "haprovat", když pilné lidi režim trestá.)

"Kdybych tak toho lumpa, co mně to udělal dostal," zuřil pan Vejr dívaje se na svou dacii. Vrátil se na parkoviště a s trpkostí zjistil, že mu někdo odřel pravý blatník. A za pár dní jede do Bulharska na dovolenou. "To mám jet s takhle zřízeným vozem — vždyt' budu dělat jen vostudu," vrčel. Řidič sousedního auta sice nic nevěděl o původci "kosmetické" vady Vejrova vozu, ale dal dobrou radu: "To nic, ostuda nebude, jed'te s tím ke Šmejkalovi, přestříkne vám to a nebude to ani znát. Dělá dobře a ne draho," a promptně uvedl adresu. Měl pravdu. Vejr přijel k Šmejkalovům na dvůr, a protože pan Šmejkal nebyl právě doma, dohodl se s paní.

Už pozítří si pro dacii přijel. Blatník byl bezvadně opraven a Vejr byl příjemně překvapen cenou opravy. Nebyla nikterak přemrštěná, nižší než očekával.

Spokojen doporučil Šmejkalovu pomoc svým známým, ti zase dalším a zakrátko měl Šmejkal plné ruce práce. Ostatně, pan Šmejkal je důchodce, autolakýrník. Kdysi měl svou vlastní dílnu a z jejího zařízení mu zůstal starý, ale solidní kompresor.

Zpočátku opravil jen tu a tam někomu známému automobil, jako občanskou výpomoc, avšak kvalita jeho práce a solidnost způsobily, že se na něho obracel stále vzrůstající okruh zákazníků. Snažil se vyhovět a ze své činnosti zaplatil dokonce i nějakou tu korunu národnímu výboru na dani z příjmů obyvatelstva, ale to bylo vše. Ani účetní záznamy si nevedl, natož aby požádal NV o povolení.

Práce přibývalo a než se rok s rokem sešel, přesáhla již jeho činnost dovolený rámec, zákazníci přibývali, a aby vše zastal, přibral si v sezóně a pak i po ní na pomoc svého syna. Jeden tmelil a brousil, druhý stříkal, a vozy se hromadily na ulici před vilkou, kterou si rodina z podnikatelské činnosti záhy koupila. Leč vše má svůj konec a ten nastal tehdy, když živnost "Šmejkal & syn" prověřily úřady.

Vyšetřovatel VB oba obvinil z trestného činu nedovoleného podnikání podle § 118 odst. 1, 2b tr. zák., které prováděli bez oprávnění a získali jím značný prospěch, nebot' po odečtení režie za proud, barvy a jiné vydělali sto tisíc Kčs. — A to je paragraf značně nepříjemný: Stanoví trest odnětí svobody v rozsahu dvou až osmi let.

Oba byli vzati na několik dní do vazby, dílna osiřela a fronta vozů čekajících na opravu zmizela.

U soudu se plně doznali a předložili potvrzení, že národnímu výboru dodatečně zaplatili na daních 26.000 Kčs. Tyto okolnosti podstatnou měrou přispěly k tomu, že jim senát uložil nejnižší možné tresty: po dvou letech odnětí svobody, podmíněně odložených u Šmejkala - otce na 4 roky a u syna na tři. A jelikož trestnou činností získali majetkový prospěch, byly vysloveny též peněžité tresty v částkách 13.000 a 8000 Kčs.

ARNOŠT

Bude zrušena zóna Panamského průplavu?

Panama City. — V panamském hlavním městě se dosud vedou jednání mezi Panamou a Spojenými státy o uzavření nové smlouvy o Panamském průplavu. Podle panamského právníka Carlos Alfredo Lopez, člena panamské delegace při těchto jednáních, je prý pravděpodobné, že ještě letos dojde k uzavření této nové smlouvy, kterou bude s okamžitou platností zrušena tak zvaná Kanálová zóna, měřící 535 čtverečních mil. Panama by obdržela nad tímto územím plnou svrchovanost a místní američtí občané by byli podřízeni panamským administrativním a soudním autoritám. Tamním Američanům se toto uspořádání pochopitelně mnoho nezamlouvá, protože v Panamě je možno být držen měsíce v soudní vazbě, aniž by vězni bylo dovoleno mluvit se svým advokátem. Velká většina z tam žijících 3,500 Američanů by také ztratila svou práci a byla by nahrazena panamskými občany. Panama by pouze nesměla nahradit piloty lodí, proplouvajících kanálem.

Na druhé straně prý je Panama ochotna ponechat Spojeným státům právo spravovat a řídit provoz v kanále až do roku 2,000, ovšem za předpokladu větší účasti na zisku z průplavního "mýtného".

K VELIKONOČNÍM SVÁTKŮM

blahopřání v české a slovenské řeči v cenách 20, 25 a 35¢ kus za všeobecné. Náboženské 25¢ kus. "Milým doma" české 20 a 25¢ kus, slovenské 20¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Importované **velikonoční pohlednice** (postcards), mnoho vzorů v pestrých barvách. S českým ohlavením 10¢ kus, poštou nejméně 12 za $1.10. Se slovenským ohlavením, větší, kus 15¢, poštou nejméně 12 za $1.75.

Kraslice z Československa ručně malované, mnoho krásných vzorů, 5 kusů v dárkové krabičce, $3.95, poš. $5.65 — 2 krabičky poštou $9.75.

Kraslice umělecky v olejových barvách provedené s roztomilými figurálními výjevy, na stužce k zavěšení. Kus $2.25, poštou nejméně dva kusy za $6.05.

Ručně malované velké kraslice (husí) kus $2.25. Poštou nejméně 2 kusy za $6.05.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejši cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Valašky ručně vyřezávané hole s rukovětí: orel — $6.95, poš. $9.95. Ryba — $7.15, poš. $9.15. Jánošík $18.00, poš. $20.00.

„Nová zásoba keramiky z Československa, mnohé novinky. Přijd'te si prohlédnouti náš bohatý sklad.

Souprava na kávu (konvice na kávu, konvička na mléko, cukřenka, 6 talířků, 6 koflíků) z lidové keramiky z Domažlic "Chodovia", pestře ručně malovaná na černém podkladě (Mocca Coffee set), $47.50, poštou. $50.00.

6ti kusová **souprava na koření** (Spice set) zn. "Chodovia", malovaná na bílém podkladě, $21.00, poš. $23.00 Mnohé jiné, jako vázy, půllitry, srdíčka, atd.

Miniaturní polička s nádobím (v 1 kuse) z Tupes na Moravě, $10.75, nyní $8.35, poštou $10.00.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, české a slovenské rekordy, šátky na hlavu, panenky v krojích a jiné. Seznam zdarma.

Mnoho českých knih na skladě a hodně dalších na cestě z Československa. Chystáme kompletní seznam knih — zajistěte si ho předem.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

CESTA DO EMAUZ (Dokončení ze str. 5)

Tiší jsou muži, kroky jen buší
na cestě, v kamení, k vesnici blíž,
cesta se kráti, však jim sladko v duši —
někam jim odlehla bezměrná tíž . . .

A poutník hovoří . . . Co to má v hlasu?
Potůčku bublání, slavíčí zpěv?
Mužové vnímají tu vlahou krásu,
hoří jim srdce a usedá krev.

Je to tak lehoučké, je to tak prosté,
když smysl písma jim vykládá cíl —
ten poutník tajemný — jich víra roste,
jen kdyby do Emauz šlo se — ach, dýl!

Ale jsou u cíle. Tady je chatka,
okénko září a zavání stáj,
zahrádkou rozlévá vůně se sladká,
šalvěj a levandul — domova ráj.

Poutník se zastavil, na klobouk sáhne,
chystá se jíti dál, zas sám a sám,
mužům však u srdcí až touhou práhne:
"O, Pane, posečkej a zajdi k nám dál!"

"O, Pane posečkej, den se již chýlí,
večer je na krku, pokročil čas,
k bouřce se chystá — hle, mraky jak pílí.
ó, zůstaň dnes s námi a pocti nás!"

Kleofáš otevřel chatrná vrátka,
druh jeho zve Pána, by vstoupil dál,
do síňky po záspi cesta je krátká,
Pán hnedle v světnici chudobné stál.

Na stole krátká louč spoře jen září,
v kolébce děťátko sní sladký sen,
žena je přivítá s radostnou tváří,
muž nebyl doma už kolikýs den . . .

Poutník ji pozdravil: "Pokoj buď tobě!"
Sundává klobouk a odkládá šat,
vztahuje ruku a požehná robě,
ku stolu usedá, jak se zdá, rád.

Žena je zmatená. Jaké to světlo?
Jaká to záře a jaký to cit?
Louč zhasla na stole — něco však vzkvetlo
nad hlavou poutníka podivný svit . . .

K ohništi vrací se, vše se v ní chvěje,
přinese chleba i máslo a med,
pro mísu s polévkou na plotnu spěje,
povídá: "S ubrusem budu zde hned!"

Sama ho nemá, leč sousedka jistě
ráda ho půjčí, když řekne, že muž
přivedl hosta a vše chce mít čistě.
Kleofáš zatím dá lžíce a nůž.

Host sedí za stolem, šero je v chýši,
mužové tiší jsou — což je to sen?
Podivnou mátohou obtížně dýší,
když chtějí vydechnout — zní to jak sten.

Teď žena přiběhla, rychle jak třeba,
přinesla ubrus a prostírá stůl.
Pán kráji a láme — požehná chleba,
ze svého krajíce každému půl.

Jak zvedl ruku, se vylilo světlo
na její hřbet i hebkou dlaň,
jakoby červené kvítko tam vzkvetlo,
jak pečeť neklamná — krvavá daň . . .

"Vemte a jezte," slyšeli výzvu,
"Toto je tělo mé," povídá Pán.
Kleofáš zahlédl krvavou jizvu
pod šatem — právě kde srdce má stan.

"Toto je tělo mé — vemte a jezte,
nemohu člověku nic více dát,
pokrm to spasení — věřte a vězte,
nad vlastní život já měl jsem vás rád!"

"O, Pane! Mistře náš!" Mužové šťkají,
k nohám Mu klesají na vlhkou zem,
s ženou se radostí do pláče dají,
líbají roucha Mu bílého lem.

Jasná zář znovu se světničkou níti,
světelný pruh to je a hvězdy třpyt,
mraky se protrhly, měsíček sviti,
podivný v přírodě zavládl klid . . .

Ale — kde Mistr je? Odešel v mžiku?
Dveře jsou zavřeny, v petlici klín . . .
O, Bože veliký, slyš hlasy díků,
neklamně víme již: To Tvůj je syn!

Nedbají větru a nedbají deště,
který snad přikvačí za chvíli sem,
do města poběhnou, do rána ještě
radost tu povědí ostatním všem . . .

"Pána jsme viděli!" Kleofáš jásá.
"Srdce nám hořela, když mluvil k nám."
Povídá druh jeho: "To byla krása,
až jenom ostatním tu zprávu dám!"

Vítr se zvedá víc, pod plášť se dere,
měsíc jen chvílemi vylévá jas,
únava, radost jim dech od úst bere,
oni však nedbají, jásají zas:

"Zřeli jsme Pána, ó, zřeli jsme Pána,
volají bez dechu v přátel svých kruh,
vpadli tam mezi ně, jak hromu rána.
"O, byl to On! Byl to On! Náš Pán a Bůh!"

Svým přátelům v USA
věnuje Vlasta Javořická

PRACHATICE. - Rodný dům *sv. Jana Nep. Neumanna*, třetí od prava, v Neumannově ulici — jmenuje se tak stále? Protože Janova sestra Johanka vstoupila do řeholní společnosti Milosrdných sester sv. Karla Boroejského, dostal se dům do majetku těchto sester, které jej přeměnily nejdřív v sirotčinec a pak starobinec. V místnosti, v níž se Jan narodil, měly domácí kapli s freskou znázorňující světce. Před nedávnem byly však komunistickou státní správou z domu vypuzeny. Nepochybujeme však, že prachatičtí občané i nadále si budou na dům ukazovat jako na rodný dům svého světce.

Je rozdíl mezi trestáním teroristů a nespravedlivou politickou diskriminací slušných lidí

Buenos Aires. — Argentinský president gen. Jorge Rafael Videla, předseda vládnoucí vojenské junty, odpověděl na otázku dopisovatele západoněmeckých novin "Die Welt", jak hledí na tvrzení Carterovy administrace, že argentinský režim porušuje lidská práva, zcela jednoduše: "Chápu amerického presidenta, že když chce pomoci diskriminovaným mírumilovným bojovníkům za lidská práva v komunistických zemích, musí hájit spravedlivě tatáž lidská práva i v těch zemích, o nichž tvrdí komunisté, že je porušují. Pak by bylo ovšem ale také spravedlivé, aby USA donutily Moskvu k respektování lidských práv stejnými, nebo aspoň podobnými ekonomickými sankcemi jako uvalily na nás odmítnutím vojenské pomoci. Vždyt' je přece rozdíl mezi spravedlivým potíráním násilnických teroristů, kteří chtějí celou zemi rozbít, aby nastolili svůj násilnický totalitní systém ustrašenému národu, a nespravedlivou diskriminací poctivých a slušných lidí, kteří jako v dnešním Československu bojují perem o dodržování mezinárodně závazných smluv.

My v Argentině bojujeme dnes za tatáž lidská práva, i když už nám k tomu nestačí jen pouhé pero a papír. S teroristy nelze jednat jinak, než jak jednáme my. Subverse a terorismus se stavějí proti všemu, co je podstatou západní civilisace: proti zásadám lidského spolužití, proti rodině a proti státnímu řádu, jejž Američané chápou stejně jako my. Proto považujeme rozhodnutí Spojených států, snížit vojenskou výpomoc naší zemi, za velmi politováníhodné. Toto rozhodnutí bylo učiněno z naprostého nepochopení zcela zvláštní situace, do níž se Argentina dostala nikoliv jen svojí vinou. Toto nepochopení pak plyne z dalekosáhlé neznalosti problémů, před které nás subverse postavila."

President Videla také řekl, že terorismus je v Argentině definitivně na ústupu. Občasné výbuchy teroru, k nimž dochází, nejsou ničím jiným než projevy zoufalství zbývajících teroristických skupin, jež armáda a policie neúprosně drtí.

V hospodářském sektoru prý dosud není snadné zhodnotit výsledky úsilí režimu o ozdravení celkové hospodářské situace, která byla hrozná, když před rokem dnešní režim převzal vládní moc do svých rukou. Už se podařilo odstranit nezaměstnanost, vyvést ekonomii z její stagnace, zlepšit situaci zahraničního obchodu, znovu dát do chodu průmyslovou výrobu, snížit inflační tlak, který se podobal situaci v Německu po první světové válce, a zajistit příznivé podmínky pro návrat cizího investičního kapitálu do země. Pracovní odbory (unie) budou novými zákony přeorganizovány tak, aby se zabývaly v první řadě sociálními funkcemi pro obranu práv pracujících a nemohly být zneužity politicky. Tím nebudou moci škodit ekonomii země. Demokratický systém bude v Argentině opět obnoven, avšak dosud není možno s přesností udat, kdy k tomu dojde.

PROČ JSEM PODEPSALA CHARTU 77

Presidentu republiky,
představitelům pražské židovské obce,
katolické církvi,
informačním orgánům,
svému nynějšímu a bývalému zaměstnavateli:

Nechci mlčet právě dnes, kdy tolik lidí podepisuje protesty proti Chartě 77, přestože ji nikdy nečetli, poněvadž náš tisk zřejmě neuznal za vhodné, aby ji uveřejnil. Moje odpověď se zakládá výlučně jen na osobních zkušenostech, kterých jsem nabyla během 40 let svého života (narodila jsem se r. 1936). Prožila jsem je v této zemi. Nepocházím z buržoasní třídy, naopak jsem nejstarším dítětem z chudé rodiny. Moji rodiče měli 5 dětí a živili je všechny vždy jen vlastní prací.

Mým oborem jsou dějiny literatury, ale teď pracuji jako lesní dělnice. V prosinci 1975 jsem mohla získat přiměřené zaměstnání, ale nedostala jsem je pro své náboženské přesvědčení a protože jsem odmítla spolupracovat s naší policií.

Důvody, proč jsem napsala tento dopis, jsou jiné než pohnutky tzv. »intelektuálů z povolání«, kteří usilují hlavně o osobní výhody, anebo pohnutky spisovatele, který myslí především na právo uveřejnit své spisy. Vycházím z přesvědčení, že život znamená víc než práce a literatura. Proto také jako žena i jako matka pokládám za svou povinnost postavit se na obranu života. Žila jsem po léta sama s třemi dětmi a chápu mateřství jako spoluzodpovědnost za všechny děti na celém světě, především ale za všechny děti ve své vlasti.

Smysl a cenu života jsem začala hlouběji chápat teprve po svém obrácení před pěti lety. Dříve byl pro mne jen pustou a beznadějnou pouští, poněvadž jsem žila bez Boha a bez cíle. Jediným účelem života bylo pro mne hledání pravdy.

Na základě svých životních zkušeností se tedy stavím na obranu nezadatelného lidského práva, aby každý člověk mohl svobodně vyznávat svou víru, aby děti mohly jít bez překážek cestou k Bohu, aby již od tří let, kdy přijdou do mateřské školky, se proti nim v tomto směru nezávádělo různá opatření a aby přestal protináboženský nátlak na jejich rodiče a kněze.

Proto se svým podpisem připojuji k Chartě 77 a prosím všechny bratry a sestry o tichou modlitbu.

Největší letecké neštěstí: 577 mrtvých

Santa Cruz de Tenerife. I když se o této zprávě dověděl v několika minutách celý svět, přesto ji ještě dodatečně zaznamenáváme pro několik nových podrobností.

K dosud největšímu neštěstí v dějinách civilního letectva došlo v neděli 27. března na letišti města San Cruz ostrova Tenerife, který je jedním z Kanárských ostrovů při africkém pobřeží, patřících dosud Španělsku. Na rozjízdné dráze se srazily dva Jumbo jety Boeing 747, z nichž jeden patřil holandské společnosti KLM a druhý americké společnosti Pan American. Cestující byli vesměs američtí a holandští turisté. Při tomto neštěstí zahynulo hlavně ohněm celkem 577 lidí.

Zahynuli všichni cestující a členové posádky holandského letadla — celkem 249 lidí, a z cestujících a členů posádky letadla Pan Am zahynulo celkem 328 lidí 317 cestujících a 9 členů posádky; jen 70 lidí se zachránilo, z nichž deset jich bylo zraněno kriticky. Všichni zachránění utrpěli zranění a musili být ošetřeni v nemocnici. Během uplynulého týdne byli převezeni do USA.

Podle prvních výsledků vyšetřování zavinil tuto katastrofu pilot holandského letadla, který startoval k odletu dříve, než k tomu dostal dovolení ze strážní věže, a proto letadlo KLM vrazilo do amerického letadla, připravujícího se k rozjezdu.

Václav Renč: ON VSTAL!

Ve skále narozen, Bůh živý,
do skály pochován. A divy,
jimž chtěl by svět, se nedějí.
Mrtev a pohřben jako jiní,
nic nezměnil, nic neučiní,
probouzeč lichých nadějí.

Až jitro nastalo, den třetí.
Tu městem ještě spícím letí
vichrná zvěst: je prázdný hrob!
Marně se pyšní hrůze brání,
procítají v nich znenadání
proroctví písem z dávných dob.

Den třetí . . . — Synu můj, ó Králi!
Synáčku, vzešlý z lůna skály
tak jako z mého klína kdys!
Vidím tě, mám! Jsi u mne, tady,
na dosah dlaně, krásný, mladý!
Živoucí jas tvůj každý rys.

Živoucí, živý! Plna tebe
má harfo, hudbo má, mé nebe,
zas jako v onen blahý čas,
jak rozpoznám, co ty, co já jsem,
celička prostopena jasem?
A vše jsi ty, a ty ten jas!

Ó, blažení, kdo v tebe věří!
Teď, nedbaje už stěn a dveří,
budeš k nim vcházet, host a Pán
a v rozžhavená srdce jejich
se vlévati ne po krůpějích,
ale jak déšť, jak oceán.

A blažení, kdo hledají Tě!
Teď Ty je vyhledáš. Mé dítě,
prvněs však přišel za matkou!
Nastokrát víc bych trpět chtěla,
než co jsem dosud vytrpěla,
jen pro tu chvíli přesladkou.

Jen tu chvíli? Ó, Bolestná,
brzo i Ty budeš doma,
pak teprv poznáš, co je jas!
Teď spěchá, Pastýř probuzený,
prolnouti tolikeré stěny,
vyhledat tolikeré z nás.

Mnozí Ho spatří, mnozí tuší
a mnoho vyvolených duší
až hmatá světlo jeho stop.
A přátelé i nepřátelé
šeptají kradmo, rozechvěle:
On vstal! On vstal! Je prázdný hrob!

(Popelka Nazaretská, 1969)

Velikonoční přání

Veselé velikonoce všem svým přátelům a známým srdečně přeje

Marie Sázavská
z Berwynu

Pobožnost české křížové cesty se koná na Velký pátek v 5 hodin odpoledne v chrámu Páně sv. Prokopa v Chicagu.
(Tedy nikoliv v 7:00 hodin večer, jak bylo oznámeno v neděli.)

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
kaplan českých bohoslužeb

SDRUŽENÍ ČS. EXULANTŮ
a
TANEČNÍ SKUPINA "JUMP"
srdečně zvou na

JARNÍ TANEČNÍ ZÁBAVU

kterou pořádají

V NEDĚLI, 17. DUBNA T.R. VE 4:30 HOD. ODPOL.
VE DVORANĚ SOKOLA STICKNEY,
4131 So. Home Ave., Stickney

*

K tanci bude vyhrávat hudba Petra Kaye — Vstupné $3.00
Chutné domácí pohoštění a občerstvení

SPORT

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

40. kolo —

VÍTKOVICE—SPARTA 4:4

Branky: Svozil, Horák, Vlk, Kudela — Mec, Vlček, Richter, Kalivoda. Sparta vedla 3:0, potom začali střílet domácí branky a nemít Sparta v brance reprezentačního brankáře Holečka, pak by odešla z ledu poražena.

KLADNO—JIHLAVA 5:2

Branky: Nový 2, Nedvěd, Ed. Novák, Müller — Brdička, Výborný. V nejdůležitějším utkání kola vedl obhájce titulu Kladno 2:0, Jihlava za 43 vteřin vyrovnala, ale poslední třetina jasně vyzněla pro domácí Kladno.

PARDUBICE—PLZEŇ 2:1

Branky: Boh. Šťastný, Jiří Novák — Ebermann. V závěru Plzeň častěji útočila a více střílela, ale vítězství nakonec získali domácí, když využili přesilovky ke vstřelení rozhodujícího gólu.

LITVÍNOV—Č. BUDĚJOVICE 2:2

Branky: Hlinka 2 — Edelman, Čech. Jihočeši šest minut před koncem vyrovnali, závěrečný nápor Litvínova už vyzněl platonicky, a tak utkání skončilo zaslouženou remízou.

BRNO—BRATISLAVA 4:1

Branky: Čada, Pazourek, Černý, Mráz — Hejčík. Brno se konečně dočkalo vítězství, naposled vyhrálo 4. února v Jihlavě a poprvé vyhrálo letos nad Bratislavou.

GOTTWALDOV—KOŠICE 4:4

Branky: Vodák 2, Hanačík, Michalovský — Faith 2, Smerčiak, Filipovič. Domácí ztratili v závěru takřka vyhrané utkání, když Faith využil jediné vážné chyby domácích těsně před koncem k vyrovnání.

41. kolo —

SPARTA—KLADNO 3:5

Branky: Honc, Pěnička, Kalivoda — Kaberle, Müller, Nedvěd, Nový, Vinš. Byl to nervák pro oba týmy, zápas přinesl rušný, tvrdý a dobrý hokej. Kladno vyhrálo zaslouženě o dva góly.

JIHLAVA—BRATISLAVA 3:1

Branky: Havlíček, Jiří Holík, Brdička — M. Šťastný. Bratislava výtečně vzdorovala v Jihlavě, ač oslabená o sedm hráčů. Zisk obou bodů pro domácí lze však označit za zasloužený.

Č. BUDĚJOVICE—PARDUBICE 3:4

Branky: Edelman 2, Pouzar — Haňka, Martinec, Paleček, Boh. Šťastný. Šťastnější v koncovce byli nakonec hosté, kteří tak dovršili podivuhodnou sérii, když ani jednomu týmu se nepodařilo na vlastním ledě zvítězit.

LITVÍNOV—BRNO 3:1

Branky: Hlinka 3 — Nekola. O výsledku tak rozhodl svou střeleckou muškou jediný hráč, jehož hosté hlídali, ale neuhlídali.

PLZEŇ—GOTTWALDOV 12:4

Branky: Ebermann 3, Vrabec 3, Klapáč 3, Kočí, Kraft — Pelc, Santarius, Vodák. Zcela jednostranné utkání, kdy si domácí s chutí zastříleli. Hostům se podařilo upravit krajně nepříznivé skóre ve druhé třetině.

KOŠICE—VÍTKOVICE 3:5

Branky: J. Lukáč 2, Mažgut — Stránský 2, Vůjtek, Neuvirth, Holáň. Vítkovice uhlídaly nejlepšího střelce Košic Vincenta Lukáče a získali už 12. bod ze 16 možných ve čtvrté části ligy.

Tabulka po 41. kole

1.	Jihlava	174: 84	65
2.	Kladno	196:101	63
3.	Sparta Praha	148:122	49
4.	Pardubice	162:136	45
5.	Č. Budějovice	142:139	42
6.	Bratislava	107:113	40
7.	Plzeň	172:174	39
8.	Litvínov	136:171	37
9.	Košice	161:165	35
10.	Vítkovice	133:154	35
11.	Brno	113:158	28
12.	Gottwaldov	105:233	12

Nejlepší střelci:

1. Nový (Kladno) — 55 gólů; 2. V. Lukáč (Košice) — 44 gólů; 3. Hlinka (Litvínov) — 38 gólů.

★

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

19. kolo —

Bardejov—Jablonec 2:0
Třinec—Pov. Bystrica 3:3
Martin—Prešov 1:3
Nitra—Dukla B. Bystrica 0:0
Vítkovice—Kladno 1:2
Bohumín—RH Bratislava 3:0
Vlašim—Děčín 6:1
Příbram—Michalovce 3:0

Tabulka po 19. kole

1.	Prešov	36:12	31
2.	Du. B. Bystrica	35:10	30
3.	Bohumín	28:12	25
4.	Třinec	28:16	25
5.	Jablonec	34:18	24
6.	Kladno	25:22	21
7.	Nitra	26:23	20
8.	Vlašim	31:23	19
9.	Příbram	19:23	17
10.	Pov. Bystrica	16:28	16
11.	RH Bratislava	24:20	14
12.	Martin	24:37	14
13.	Vítkovice	16:29	13
14.	Děčín	15:33	13
15.	Michalovce	13:41	11
16.	Bardejov	14:37	10

★

I. LIGA KOPANÉ má dvoutýdenní reprezentační přestávku. Čs. národní tým nejdříve hraje přátelsky s Řeckem a potom kvalifikaci s Walesem.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

WALES—ČESKOSLOVENSKO 3:0

K tomuto zápasu se vrátíme v příštím čísle H.N. podrobnějším komentářem.

Belgie—Holandsko 0:2, Japonsko—Jižní Korea 0:0, Austrálie—Nový Zéland 3:1, Nový Zéland—Tchajwan 12:0, Uruguay—Bolívie 2:2, Peru—Chile 2:0. O další postup z jihoamerické zóny se utkají mezi sebou týmy Brazílie, Bolívie a Peru.

★

Přátelské zápasy

ČESKOSLOVENSKO—ŘECKO 4:0

Branky: 8. min. Gajdůšek faulován na hranici trestného území, z trestného kopu Panenka posílá technickou střelu přes zeď do levého rohu řecké branky. 18. min. Masný dal do běhu Pivarníkovi, jeho centr přes celou branku brankář nezachytil a Nehoda hlavou pohodlně zvýšil na 2:0. 19. min. Panenka dal Göghovi, jehož bomba asi z 25 metrů do šibenice byla doslova nechytatelná — 3:0. 56. min. Panenka zahrál rohový kop k bližší tyči, Masný hlavou zblízka zvyšuje na 4:0.

Sestava Československa: Michalík (Ostrava) od 46. min. Vencel (Slovan) — Pivarník (Slovan) od 46. min. Dobiáš (Trnava), Biroš (Slavia) od 46. min. Jurkemik (Inter), Dvořák (Dukla), Gögh — Pollák (VSS Košice), Dobiáš, od 46. min. Móder (Lok. Košice), Panenka (Bohemians) — Masný (Slovan), Nehoda (Dukla), Gajdůšek (Dukla) od 46. min. Fr. Veselý (Slavia).

Poprvé v historii obou zemí došlo k vzájemnému měření sil. Hrálo se v Praze na Spartě před 18.000 diváky v hledišti. Čs. tým předvedl kolektivní, technickou a vysoce účelnou hru. Čs. reprezentanti, hrající v první nebo ve druhé půli, hráli s maximálním nasazením po celý zápas. Toto utkání bylo pro čs. hráče především přípravou na Wales.

ŘECKO B—ČESKOSLOVENSKO B 0:2

Branky: Ve 40. minutě hry vstřelil Rudolf Svoboda z přihrání Melichara vedoucí gól. V 51. minutě vsítil opět R. Svoboda pěknou ranou druhý gól. Sestava Československa B: Netolička (Dukla) — Pauřík (Slavia), Ondruš (Slovan), Tománek (Žilina), Barnoš (Inter) — R. Svoboda (Slavia), Melichar (Teplice), Slaný (Ostrava) — Vízek (Dukla) od 60. min. Kovacs (Trenčín), Bilský (Dukla), Mráz (Inter). Rovněž utkání B mužstev mezi Řeckem a Československem, hrané v Aténách, přineslo úspěch čs. fotbalu. Kolektivní hra, plná nasazení a technická vyspělost znamenaly jasnou převahu čs. mužstva před 6.000 diváky.

★

Rumunsko—Turecko 4:0, Jugoslávie—SSSR 2:4, NDR—Hammarby Stockholm (Švédsko) 3:0, Lazio Řím (Itálie)—New York Cosmos 1:2, Real Madrid—Argentina 1:0, Irán—Mouloudia Alžír 1:1, na penalty 5:3. Oba zápasy se hrály na turnaji v Madridu v rámci oslav 75. výročí Realu. Španělsko—Mad'arsko 1:1, Senegal—Togo 1:0, Lokeren (Belgie)—SSSR 0:2.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

BÝT NA BRUSLÍCH NEJRYCHLEJŠÍ . . .

Před několika lety byli ve wisconsinském krasobruslařském oddílu v Madisonu přesvědčeni, že by Beth a Eric Heidenovi mohli v krasobruslení docílit velké kariéry. Sourczenci Heidenovi však měli zájem o cosi jiného — být na bruslích nejrychlejší . . . Před několika týdny se sedmnáctiletá Beth Heidenová, vážící pouhých 41 kilogramů, zúčastnila mistrovství světa v rychlobruslení žen v Coloradu. Vavřín vítězů nesklidila. Zato její osmnáctiletý bratr Eric se stal v této sezóně prvním americkým mistrem světa v historii rychlobruslení mužů, a k tomuto úspěchu ještě přidal dva další tituly světového šampióna ve sprintu a v soutěži juniorů. Když jsme se Erica Heidena ptali na příčinu jeho zcela nečekaných úspěchů, několikanásobný mistr světa odpověděl, že přisuzuje své úspěchy především tvrdému letnímu tréninku, připravenému jeho trenérem, a rovněž vzrušení, které cítil, když měl příležitost soupeřit s nejlepšími rychlobruslaři Evropy a také světa. Heiden říká, že byl po celou tu dobu velmi nervózní. Domnívá se však, že pro jeho výkon je podstatně lepší být nervózní, než zůstat klidný . . . V minulých letech byl Eric Heiden lepší na krátkých než dlouhých tratích. Když však na světovém šampionátu v holandském Heerenveenu porazil v letošní sezóně ve své rozjížd'ce v běhu na 10 kilometrů obhájce titulu mistra světa, Holand'ana Pieta Kleineho, označil Kleine mladého Heidena za "skvělého šampiona". Kleine pravil doslova, že když takový mladík může být výborný ve všech čtyřech disciplinách, zaslouží si světové prvenství. Eric Heiden začal bruslit ve dvou letech. Místo jeho začátků nebyla žádná umělá ledová plocha, ale zamrzlá hladina jezera, na níž chodil bruslit se svými rodiči. V devíti letech začal Eric navštěvovat madisonský klub ve státě Wisconsin a od počátku inklinoval více k rychlobruslení, než ke krasobruslení. Doplňkově pěstoval dokonce lední hokej. Svůj trénink bral Eric od začátku velmi vážně, a dokázal se vyrovnat i s tím, že z domova měl na tréninkové kluziště dlouhou cestu. Eric Heiden o tom sám vypráví, že musel vždy v zimě cestovat na kluziště 128 kilometrů, a v noci si zopakovat stejnou cestu zpátky domů. Pouze v létě trénoval doma. Heiden je samozřejmě přesvědčen, že byl za svou tréninkovou dřinu náležitě odměněn a že se mu tak jeho dlouhé cesty na kluziště a zpět vyplatily. Dodejme, že 128 kilometrů neznamená pro Američany takovou vzdálenost, jako pro Evropany, protože ve Spojených státech je mnohem rozšířenější automobilová doprava, přesto však bylo pro malého Heidena tak dlouhé cestování nemalou obětí. Dnes myslí Eric Heiden především na olympijské hry roku 1980 v Lake Placid. Teprve po této zimní olympiádě se chce vrátit vážněji ke svému studiu na univerzitě ve Wisconsinu. Zajímavý názor má trojnásobný mistr světa na svou slávu: Lidé si podle jeho názoru o jeho úspěších přečtou, ale za týden na ně zase zapomenou. Skromnost projevuje Heiden u světových šampiónů nebývalou . . .

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit . . ."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

KARD. ŠTĚPÁN TROCHTA, od jehož smrti uplynou 6. dubna tři roky (1905-1974). S jeho jménem je spojeno 50 let plodné činnosti salesiánů v naší vlasti, které si letos připomínáme. Studoval v Turině, kde byl r. 1932 vysvěcen na kněze. On položil základní kámen a vybudoval domy v Ostravě-Vítkovicích a Praze-Kobylisích. Po návratu z nacistického tábora v Dachau, kde byl opravdu zázrakem uchován na životě, se dal znovu do práce, byť už s podlomeným zdravím. R. 1947 mu papež Pius XII. svěřil zubožcnou litoměřickou diecézi. Byl by ji postavil na nohy, kdyby nemusel po druhé do žaláře — tentokrát za komunistů. R. 1968 začal s nezlomeným duchem znovu — ale jen nakrátko, aby opětovně zakoušel věrolomnosti komunistů. Svědkové jeho posledních chvil potvrdili, že rozčilení z rozhovoru s církevním tajemníkem urychlilo konec jeho života. Ještě rok předtím bylo v Římě zveřejněno, že v uznání za svou statečnost a věrnost církvi byl už r. 1969 jmenován kardinálem. Svou přímluvou u Božího trůnu pomáhá své osiřelé diecézi a nově těžce zkoušeným řádovým spolubratřím doma.

KULTURNÍ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

Při průzkumných a restauračních pracích náhrobků Přemyslovců v podzemí svatovítské katedrály byl odkryt také náhrobek s pozůstatky Přemysla Otakara II. a v něm nalezeny královské insignie — koruna, žezlo a jablko, o jejichž existenci se dosud nevědělo; jsou ze stříbra, zlaceného v chni, a tak významným historickým dokladem našeho gotického zlatnictví. Podle některých pochází ze 70. let 14. století, z doby Petra Parléře, který začal stavbu gotické katedrály sv. Víta a také upravil prostory v kryptě; podle jiných jsou o padesát let starší, tj. ještě z doby Václava II., který dal k své korunovaci r. 1297 tělo svého otce převézt do Prahy a pochovat ještě v dřívější románské katedrále.

V ČSSR už v prosinci se začalo mluvit o přijetí na vysoké školy v školním roce 1977/78. Slovenská Pravda uveřejnila "normy" na jednotlivé fakulty a posteskla si, že se stále ne dost výrazně projevuje preference studia technických směrů, navzdor neblahým zkušenostem z loňska, kdy se o studium psychologie ucházelo 1200 procent, na právnickou fakultu 309% a lékařskou 272% plánovaného počtu uchazečů.

Při tiskové konferenci uspořádané pro zahraniční novináře k vyvrácení tvrzení obsažených v 'Chartě 77', popírali také diskriminaci dětí nekomunistů při přijímání na vysoké školy. Ale Karel Douděra v RP článku "Nepochodí" tuto diskriminaci přiznal, když píše, že "obsah lidských práv a základních svobod má v ČSSR socialistický charakter", a proto právem se dává přednost těm, co stojí na půdě socialismu.

Kratičkým oznámením o třech řádcích vzpomněli "ctitelé" 40. výročí smrti jednoho z největších českých historiků univ. profesora Josefa Pekaře. **Mezi doklady o životě** Františka Palackého, uchovávanými ve Státním oblastním archivu v Opavě, byl nalezen koncept propouštěcího listu Palackého z poddanství velkostatku Nový Jičín-Štramberk do Prahy z roku 1827.

5. ledna oslavili v pražském Karolínu péčí KU a České filharmonie 100. výročí kvarteta Bedřicha Smetany "Z mého života". Předneslo je Smetanovo kvarteto.

16. ledna zemřel národní umělec František Lýsek, zakladatel a dlouholetý sbormistr brněnského dětského sboru, autor mnoha sborů na motivy lidových písní.

A 28. ledna básník a romanopisec Josef Toman.

K 400. výročí smrti slavného italského renesančního malíře Tiziana Vecellia (1576) uspořádali v letohrádku Belvedere v Praze výstavu "Pocta Tizianovi"; byl vystaven jeho obraz "Apollon trestá Marsya" z obrazárny státního zámku v Kroměříži a asi 80 kreseb různých italských mistrů přibližně z Tizianovy doby. V ČSSR je ještě jeden Tizianův obraz — "Toaleta mladé ženy", pocházející z jeho mladých let.

Kouření s pilulkou zvyšují nebezpečí srdeční mrtvice

New York. Podle studií, provedených americkými a britskými lékaři, ženy, jimž je 40 let a více, které užívají antikoncepčních pilulek a zároveň kouří více než 15 cigaret denně, jsou vystaveny dvanáctkrát většímu nebezpečí srdeční mrtvice či ssednutí krve, než ženy, které nekouří. Totéž nebezpečí existuje i u žen, kouřících méně, jakož i u žen od 30 do 39 let, avšak v poněkud menší míře.

Situace na U.S. obecných a vyšších školách je dosud žalostná

Washington. — Mnozí pozorovatelé uznávají, že v posledních pěti letech se universitní studenti opět umoudřili: zanechali demonstrací proti tradiční americké společnosti, na politiku se dívají realističtěji, vrátili se k mnohým tradičním americkým a mravním hodnotám a zejména berou vážně své studium, aby se připravili náležitě na své životní povolání. Hospodářská recese s vysokou nezaměstnaností a tvrdým soutěžením byla asi původem toho, že studenti si začali klást vážnou otázku, jak si budou vydělávat na své živobytí, až opustí universitu. Únava z radikálního a destruktivního postoje k přetvářkám společnosti z konce šedesátých a začátku sedmdesátých let snad také zčásti vysvětluje tuto příznivou změnu v životě amerických studentů.

Dosud však — bohužel — nedošlo ke změně k lepšímu na veřejných obecných a vyšších školách; soukromé školy byly většinou od krize šedesátých a začátku sedmdesátých let ušetřeny. Učitelé veřejných škol jednohlasně prohlašují, že v posledních pěti letech se na obecných a vyšších školách situace nejen nezlepšila, nýbrž naopak, že se ještě zhoršila. Někteří z toho už pocit'ují otravnou únavu. V roce 1976 bylo v celých Spojených státech hlášeno více než 75,000 útoků studentů na učitele; studenti svým vandalismem způsobili na školních budovách a školním zařízení milionové škody. Dodnes však ve veřejných školách patří krádeže ke každodenním normálním zjevům, rvačky studentů ve třídách a na chodbách jsou běžnou věcí, a někteří studenti přinášejí do školy i nebezpečné zbraně. Studenti také nadále uživají omamných drog, kouří marihuanu i ve škole, nemají žádnou disciplinu a nechtějí studovat, protože nejsou schopni se soustředit. Užívají oplzlé mluvy, nemají žádný respekt vůči autoritě rodičů ani učitelů, tím méně k policistům. Zločinnost mládeže stále vzrůstá. Učitelé užívají své veškeré energie k udržování kázně a často jsou ve třídě pouhými "baby-sitters". Nemohou být přísní, poněvadž se obávají pomsty studentů.

Učitelé většinou kladou vinu za tento stav věcí rozháraným rodinným poměrům a rozbitým banželstvím v Americe. Doma děti nejsou vedeny ani k pořádku ani k práci v domácnosti a kolem domu, ani k respektu vůči autoritě. Proto pak děti nemají úctu ani ke svým rodičům, ve kterých nevidí modely k následování. Dojde-li k sporu mezi učitelem a studentem, rodiče se obyčejně postaví na stranu svých dětí, a tak učitelé nemohou ze strany rodičů očekávat žádnou spolupráci.

Vyloženě špatné americké poměry jistě vysvětlují velmi mnoho v této věci. Také však je třeba připomenout, že z amerických veřejných škol byla nemilosrdně vyloučena jakákoliv zmínka o Bohu, a žádným mravním zásadám přirozeného Božího zákona se tam nesmí vyučovat; naopak se tam dětem říká, že žádné mravní normy neexistují, že tradiční morálka a rodiče jsou staromódní, že mravnost skutku si každý určuje sám, a že není dovoleno zabíjet lidi a krást jenom proto, že dnešní společnost si toho nepřeje. Nezletilé děti jsou tímto postojem přímo vybízeny k tomu, aby si hledaly zábavu ve všem, co považují za příjemné pro sebe, protože jen to je prý dobré. Pohlavní život se prohlašuje za legitimní i mimo manželství, pod podmínkou, že se zabrání nechtěnému porodu antikoncepční pilulkou nebo potratem. Sdělovací prostředky o překot odvádějí děti od tradičních hodnot a vedou je k bezmeznému egoismu a požívačnictví.

Co pak je možno od takových dětí čekat? Budování je mnohem pomalejší, nesnadnější a namáhavější než bourání. Vychovat u Američanů smysl pro pracovitost, poctivost, šetrnost, mravnost a ochotu k pomoci druhým si vyžádalo úsilí mnohých generací v zemích starého evropského či asijského kontinentu. Zbořit tyto hodnoty se podařilo jediné generaci, vyrostlé v blahobytu technologického pokroku bez mravních zásad. Situace Ameriky v této věci ukazuje obdobu s rozvojovými zeměmi, kde nesprávně chápané udělení nezávislosti dokázalo v okamžiku zbořit výsledky dlouhého úsilí koloniální mocnosti a misionářů různých křesťanských církví vychovat v lidu smysl pro pravidelnou vytrvalou práci, pro poctivost, úctu k stáří a druhým lidem, vděčnost Stvořiteli za všechny dary života a pro rodinnou soudržnost a stálost. — Každý myslící člověk přece dobře chápe, že život je pomalý, zdlouhavý vývoj, ale k jeho zničení stačí vteřina, jak při ráně z revolveru, tak při zemětřesení, vodní záplavě či nějakém dopravním neštěstí. Proto je všechno násilí — i mravní destrukce dětských duší — proti životu a proti člověku, zatím co osobně přijatá kázeň z důvodu hledání Boha je péčí o růst a rozvoj života.

Premiér Smith doplnil svůj plán na budoucnost Rhodésie

Salisbury. — Rhodéský ministerský předseda Yan Smith prohlásil jménem své vlády, že je nesprávné se domnívat, že po uplynutí dvou let bude automaticky černochům předána vládní moc v Rhodésii. Rozhodnutí jeho vlády, předat moc černošské většině, bylo spojeno s celkovým vyřešením rhodéského problému, jež bylo obsaženo v Kissingerově plánu, a nemůže být tedy od tohoto celkového vyřešení oddělováno. Údobí dvou let bude možno začít až teprve po nastolení přechodné vlády a nikoliv od loňského přijetí Kissingerova plánu Rhodésií.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domáci uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

● SITUACE CÍRKVE V ČESKOSLOVENSKU

(Dokončení ze str. 1)

tom vidí atrakci pro turisty a nechce se zdát v očích světa barbarsky nekulturním.

4. Omezení výchovy v seminářích.

— Student s úmyslem vstoupit do semináře se tím stává "ostudou pro školu" a je naň vykonáván nejbrutálnější nátlak, aby od svého rozhodnutí ustoupil.

Rozhodnutí o tom, kdo bude přijat do semináře, není v rukou biskupa, ale v rukou úředníka, který je komunistou, a který pečlivě dbá o to, aby se knězem mohl stát jen "tichošlápek", "bázlivec" a "chudáček".

— Na příkaz komunistické strany jsou dobří seminaristé vyloučeni ze semináře, nebo nejsou připuštěni k vysvěcení.

— Hodnota vyučujících profesorů je občas velmi nízká, protože ti nejlepší, kteří v Československu přežili komunistické vězení a koncentráky, nedostanou k profesuře "státní souhlas".

5. Soustavné rušení povolení kněžské činnosti.

— Nejlepším mladým kněžím jsou odnímána povolení ke kněžské činnosti a starší musí přejímat další a další farnosti, což je nad jejich síly; když pak nemohou vše zastat, je to důvod k zrušení farnosti.

— Kolují zprávy, že všichni kněží nad 60 let budou posláni do pense a umístěni, jako se to stalo s řádovými sestrami v domech důchodců a v "útulcích pro staré kněze".

6. Bolševická taktika: Dvě mouchy jednou ranou.

Faráři, kteří vyvolávají pohoršení, jsou stranou protežováni. Někdy i dobrý kněz, který v důsledku dlouholetého vězení trpí persekuční manií a proto se dnes opíjí, počíná si ve svém kostele tak, že věřící se mu vyhýbají. Biskup je bezmocný, protože strana nedovolí jeho odvolání, i když o něm ví, že své názory o komunismu nezměnil. Stačí mu však znovu hrozit vězením, a on se pomalu upije a lidi od něho odejdou sami.

Biskup nesmí potrestat kněze, který žije v konkubinátě; naopak, podle nařízení strany jej musí jmenovat do jedné z největších farností, protože komunisté jej tak chtějí zneškodnit před věřícími a sami jej mají v hrsti na milost či nemilost.

ZNIČENÍ CÍRKVE ZEVNITŘ

Nejnebezpečnějším nástrojem k uskutečnění tohoto cíle je t.zv. Mírové hnutí kněží "Pacem in Terris". "Musíme teď zapálit malou svíci pro čerta, abychom mohli později zapálit jinou pro Pánaboha" — tato slova jednoho "mírového kněze" dostatečně osvětlují komunisty vynucenou linii i názorový zmatek tohoto hnutí. "Mírový kněží" neexistují proto, aby šířili víru nebo bránili Církev, ale aby pěli chválu o komunistické straně a prohlašovali do světa, že v socialistickém státě je náboženská svoboda. Určitě jsou mezi nimi ještě také charakterové rozdíly, ale jakmile se ke kolaboraci s komunismem propůjčili — byť zpočátku i v bláhové naději, že takto zachrání "aspoň něco" pro své věřící, komunistická diktatura je ze svých "drápů v hedvábných rukavicích" už nepustí. Hmotně se mají dobře, někteří z nich mohou často i cestovat za hranice — hlavně, aby se zúčastnili všelijakých mezinárodních schůzek "pokrokového a mírového duchovenstva" — ale musí slepě rudému režimu sloužit a být ve skutečnosti jeho agenty na klíčových místech v místní církvi, kam je strana postavila. Jsou nástroji atheistů — a to platí o duchovních jak katolických tak protestantských, kteří jdou s režimem — a z živé církve dělají administrativní aparát ve službách bezbožeckého marx-leninismu, nepřítele jakéhokoliv náboženství.

Samozřejmě, čs. režim by chtěl nyní dosáhnout toho, aby Řím tyto poddajné lidi najmenoval a potvrdil na uprázdněná biskupská místa. Jak se začíná zdát, podařilo se mu to aspoň v jednom případě při posledním jmenování tří biskupů v Československu s dobře maskovanou věrolomností a úskočností. Jeden kněz mi se smutkem vykládal o biskupovi, jehož pýchou bylo, že napsal pastýřský list o požehnání socialismu a o povinnosti zúčastnit se vlnobití voleb tak dobře, že jej komunistický tajemník ve Státním úřadu pro církevní záležitosti schválil bez nejmenší změny.

Protože kněží, kteří emigrovali, anebo ve svobodné cizině vystudovali, dodávají síly odporu Církve tím, že pomáhají svým kněžským bratřím doma hmotně i morálně, je tento jejich vliv teď potlačován všemožnými způsoby. V čs. tisku jsou háženi do jednoho pytle s ostatními odpůrci režimu a všemi nepřáteli "společnosti". Jeden biskup, bohužel ne příkladný pastýř duší — už na nátlak komunistické strany požádal vládu o odsouzení těchto "nepřátel státu". Kněží v Československu budou pravděpodobně v nejbližší době muset podepsat prohlášení, kterým se budou výslovně od nich distancovat. Existuje také obava, že komunisté použijí diplomatických styků k tomu, aby přiměli Vatikán k umlčení těchto kněží-emigrantů a uprchlíků výměnou za pár nedůležitých ústupků Církvi v Československu. To by ovšem komunistickému režimu velice pomohlo, kdyby umlčel katolický exil. Jeden kněz to vyjádřil takto: "Západní diplomacie s komunistickými režimy nevytváří mučedníky, ale drolí jejich odpůrce na skupiny, na které se zapomene, aby se tito odpůrci komunismu mohli odepsat".

JAK DLOUHO JEŠTĚ?

Jedna oddaná katolická matka vyslovila své obavy takto: "Už bojujeme o svoji víru 25 let. Všechno jsme snesli. Ale často se ptáme: jak dlouho to ještě můžeme vydržet? A především se ptáme: "Vydrží to naše děti?"

V hlubokém obdivu k mnohým věřícím a kněžím této pronásledované Církve si troufáme říci: Ještě je naděje. Tato církev stále žije. Vzpomínám na nedělní mši, při které byl kostel příliš malý, aby pojal všechny účastníky. Vzpomínáme na malou obec, jejíž obyvatelé vlastníma rukama obnovili svůj kostel přes všechny zásahy strany. Vzpomínáme na město, v jehož nových předměstích nesměly být postaveny kostely, kde však v kostele ve středu města je denně slouženo sedm mší za účasti obrovského zástupu věřících křesťanů. Vzpomínáme na postulanty a novice řeholního řádu, který byl rozpuštěn státem, a kteří navzdor všem kom. zákazům nacházejí nové formy společného řádového života. A nade vše vzpomínáme "Církve v katakombách, o které vláda ví a kterou asi brzy odsoudí a bude pronásledovat jako "zpolitisovanou Církev", fašistické revanšisty či spojence americké CIA.

CÍRKEV V KATAKOMBÁCH

Z této Církve v katakombách, založené na skále víry, se rodí noví mučedníci, kteří mohou zachránit Církev v Československu. Jsou hotovi ke všem obětem. Jeden kněz nám řekl: "Zejména mladí lidé riskují hodně v této podzemní Církvi. Riskují svou celou budoucnost, svou svobodu, své životy. My kněží ve veřejné pastorální činnosti jsme zatím zachovávali mlčení. Začne-li pronásledování těchto hrdinů víry, budeme se muset ozvat, i když to bude znamenat vězení." Musíme pokračovat v podpoře této Církve, protože v sobě nese zárodek nového, kvetoucího života víry.

* * *

My na Západě ani nevíme, jak vděčni musíme být za svobodu, která je dosud naše. Když jsem se zeptal jednoho kněze, jak jim můžeme pomoci, odpověděl: "Nezapomínejte na nás! Mluvte o nás, pište o skutečné situaci Církve v komunistických zemích. Věřte Solženicynovi, nebo ve svém blahobytu přijdete o svou svobodu taky. Nevěřili jste, co to komunismus je, jako se tomu nevěřilo u nás. A modlete se s námi. Řekněte na Západě našim věřícím, ať jsou obezřetní a opatrní. Komunisté použijí ke svým cílům každého. Ten, kdo mezi nimi rozsévá pomluvy, dělá rozbroje, rozděluje je ať už z osobní ješitnosti, pěstovaného nepřátelství, či z omezenosti, slouží komunistům; je proti Kristově církvi, prodlužuje naši nesvobodu a škodí svobodě země svého nynějšího pobytu, ať třeba při tom dělá i pobožného a chodí do kostela! To je dokonce i nejnovější plán komunistů pro věřící exil: rozbít soudržnost věřících prostřednictvím "pobožných", kteří z uražené ješitnosti mají něco proti někomu z "angažovaných věřících", nebo proti místnímu národnímu misionáři. Takoví naivní katolíci se v cizině obyčejně často stýkají s někým, kdo k nám do Československa ze "starousedlíků pravidelně jezdí a má velmi přátelské styky s našimi režimisty. Ten dotyčný "taky katolík", který rozsévá mezi druhými věřícími nesoulad a pomluvy ani ve své zaslepenosti neví, že komunistům slouží. Avšak — poznají se lehko: podle skutků!

Naše národy potřebují svobodu. Zdarma ji nedostaneme, trpělivě o ni bojujeme. Bez vaší pomoci na Západě — kterou budete nakonec musit poskytnout všem utlačovaným v komunistických zemích, abyste si uhájili tu svoji — si ji však dnes vybojovat nemůžeme. Svobodu přesvědčení, náboženského vyznání a projevu, kterých na Západě tak často zneužíváte".

Nesčetní lidé v komunistických zemích čekají na takovou svobodu s neotřesitelným optimismem. Když jsem se v Československu loučil s jedním knězem, řekl mi: "Přes to přese všechno je život krásný. Konec konců Bůh nutí každého, aby čekal devět měsíců ve tmě, než uzří denní světlo. Jsme stále naplněni nadějí. Jestli se jí vzdáme, je všechno ztraceno."

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Z vůle všemohoucího Boha odešel nám z našeho rodinného kruhu na věčnost v pondělí, 4. dubna L. P. 1977 v Hot Springs, Arkansas

JUDR. VLADIMÍR PROCHÁZKA

Narodil se na Moravském Slovácku, studoval na gymnasiu ve Strážnici a doktorátu práv dosáhl na universitě J. A. Komenského v Bratislavě.

Do Spojených států přijel v roce 1949.

Jeho tělesné pozůstatky jsme převezli do Chicaga, aby mohl být pochován v rodinné hrobce. Ve středu 6. dubna v 8 hodin večer jsme se s ním rozloučili krátkou pietní vzpomínkou a modlitbou v kapli pohřebního ústavu Švec a synové, 6227 Čermákova tř. v Berwynu, a ve čtvrtek, 7. dubna v 10 hod. dopol. byl pohřben z téhož pohřebního ústavu.

Protože na letošní 7. duben připadl Zelený čtvrtek — výroční velikonoční památka Poslední večeře Páně — kdy se v každém katolickém kostele smí sloužit jen jedna mše sv., budou za našeho drahého zesnulého obětovány české bohoslužby v chrámu Páně sv. Prokopa v neděli po velikonocích, 17. dubna v 10:30 hod. dopoledne.

Všichni, kdo jste jej znali, vzpomeňte si na něho s námi tichou modlitbou.

HELENA PROCHÁZKOVÁ-HRACHOVSKÁ, manželka;
ALLAN PROCHÁZKA, syn v Hot Springs;
Stařičká maminka MARIE PROCHÁZKOVÁ v Československu a zesnulý otec FRANTIŠEK PROCHÁZKA;
bratr JUDR. FRANTIŠEK PROCHÁZKA s manželkou MILENOU ve Strážnici v Československu;
Prof. FRANK M. HRACHOVSKÝ s manželkou CAROL, Round Lake Park, se všemi ostatními příbuznými v Chicagu a ve Strážnici.

Sokolské a krajanské veřejnosti:

XIV. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA

1865-1977

AMERICAN SOKOL ORGANIZATION

XIV SLET '77

Americká obec sokolská pořádá letošního roku další sokolský slet, pořadím již XIV. Několik tisíc cvičenců ze všech částí Spojených států amerických, z Kanady i z Evropských zemí přijede do Chicagské metropolitní oblasti, aby se zúčastnili sokolského sletu, který pořádáme ve dnech 23. až 26. června 1977.

Od září minulého roku sokolské tělocvičny jsou v plném pracovním a cvičebním ruchu. Vše se připravuje na XIV. sokolský slet, aby byl opět mohutným a úspěšným sokolským dílem; aby ukázal naší krajanské i americké veřejnosti velikost a hodnotu Tyršovy sokolské myšlenky.

Náš slet pořádáme na prahu třetího století trvání největší demokratické země svobodného světa Spojených států amerických. Dává nám to příležitost, abychom tímto sletem vzdali hold a dík velké historii této země, a abychom učinili mohutný nástup do dalších dnů Amerického sokolstva a naší svobodné vlasti. Sokolským sletem musíme prokázat, že naše hnutí zde, tak jako tomu bylo v kolébce jeho zrodu, bude v budoucnu opět významným národním a vlasteneckým, jakož i neohroženým obhájcem demokratických zásad.

Jménem výkonného výboru Americké obce sokolské a jménem Sletového výboru zvu celou naši krajanskou veřejnost k návštěvě sletových podniků; zejména k účasti na hlavním sletovém vystoupení v neděli 26. června ve 2 hod. odpol. na stadiónu Mortonovy vyšší školy v Berwyn, Ill. Slet musí být velkou manifestací nejen celé naší sokolské rodiny, ale i všech Čechů a Slováků, hlásících se k svému původu a národnosti. Nikdo z nás nesmí chybět! Počítejte již dnes se sletovými dny a připravujte účast vaší, vašich přátel a známých.

Sletu zdar!

Roy Žitný,
starosta
Americké obce sokolské

Dnes vám přinášíme program sletu, který je již podrobně připraven.

Středa 22. června

Příjezd a registrace členstva a dorostu pro závody. Večer v hotelu Sheraton, Oak Brook, Ill., kde bude hlavní sletový stan, je schůze soudců pro závody.

Čtvrtek 23. června

Závody žen a dorostenek od 7.30 hod. ráno v Mortonově vyšší škole — východní sekce, 59. Ave. a 25. ulice v Ciceru, Illinois. — Závody mužů a dorostenců od 7:30 hod. ráno v tělocvičně Mortonovy vyšší školy — západní sekce, 2400 So. Home Ave., Berwyn, Ill. — Večer v 7:30 hod. závody zvláštních tělocvičných čísel v Morton-západ v Berwyn. Po závodech sokolská veselice v Sokole Tábor v Berwyn.

Pátek 24. června

Pokračování závodů žen a dorostenek ve východní sekci Mortonky v Ciceru. Odpoledne tamtéž turnaj v odbíjené žen a dorostenek. Pokračování závodů mužů a dorostenců v západní sekci Mortonky v Berwynu. Odpoledne tamtéž turnaj v odbíjené mužů a dorostenců. — Sletový banket je pořádán v pátek v 7:30 hod. večer ve velkém sále hotelu Sheraton v Oak Brook, Ill. s uměleckým a společenským programem.

Sobota 25. června

V 8 hod. ráno závody v moderním rytmickém tělocviku, západní sekce Mortonky. Odpoledne tamtéž vrcholné závody mužů, žen a dorostu (championship). — Večer vítězů je v 8 hod. večer ve velkém sále hotelu Sheraton v Oak Brook.

Neděle 26. června

Hlavní sletový den. — Dopoledne zkoušky na stadiónu západní sekce Mortonky v Berwynu. Odpoledne tamtéž v 1 hod. průvod a nástup na sletiště. Ve 2 hod. Sletový program — sletová prostná, národní tance, hry a nářadí. — Po ukončení sletu rozloučení se sletovými hosty v Sokole Berwyn.

LETOŠNÍ

XIV. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA

BUDE

22.—26. ČERVNA 1977

NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

KANADSKÁ MISIE SV. VOJTĚCHA

Burlington, Ont., Kanada:

(Dokončení z min. čísla.)

Taková "národní jednota" ani není žádoucí. Menšina, která je činná, ta zvítězí. Nečinná většina se nakonec stává parasitem naší činnosti národní a křest'anské. — Pro nás, národní misionáře v exilu jsou českým pokladem české upřímné duše a nikoliv ta "tančící většina." Modllící se menšina — ta ta prorazí brány nebeské a porazí brány pekelné! Tato menšina též podporuje a čte náš Hlas Národa. Musíme ty naše jediné zdejší katolické noviny hodně podporovat, protože jsou jediné, které zůstávají naší pájkou, spojují nás. Positívní, tvořivá kritika je vítaná a musí být; z té se učíme vyvarovat se chyb, ale plané kritisování, pomlouvání, podezírání, že nejsou dost proti někomu, anebo že se zdá, že se zaprodaly někomu — když to není vůbec pravda — to svědčí jen o krátkozrakých osobních zájmech kritiků a nikoliv o jejich opravdové a upřímné touze po katolickém společenství.

Hlas Národa nás informuje i o smutných událostech, o úmrtích přátel a vlastenců. Byl nám oznámen odchod na věčnost p. Františka Veverky a p. Antonína Císaře z Clevelandu, p. Frant. Wiedermana, syna naší milé dopisovatelky, pí. Františky Wiedermanové z New Yorku, a p. Pekárek napsal o synu pí. Šídlové. O všech těch jiných radostných i méně radostných zprávách bychom se nedověděli, nebýt dnes Hlasu Národa. Vdovám i matkám po zesnulých vyslovujeme naši účast a slibujeme modlitby za zesnulé. Budeme prosit o útěchu Ducha sv. pro pozůstalé. (R.I.P.)

* * *

Dnes se, přátelé, dovíte od nás, z hamil. diecése, že se budeme stěhovat do většího kostela. Stojí na pobřeží jezera Ontario, jako náš nynější. Sv. Vojtěch byl po svém umučení hozen do řeky, proto je blízkost vody pro naše kostely symbolická i pro nás. My opravdu chceme a toužíme po tom, aby všichni katolíci, žijící v této oblasti — a nejen katolíci, ale všichni naši křest'ané, se spojili pod praporem Krista a ochranou sv. Vojtěcha v té nové farnosti. Víme, že to nebyl ani Kristus, ani svatí, kteří náš národ rozdělili, ale hříšné údy, naši lidé Církve. Fragmentace, rozdělení — pochází od d'ábla; odstraňme tudíž z našich životů a z naší zlomkovité národní práce hřích a d'ábla, a budeme jednotni, zvítězíme. Taková jednota pomůže každému z nás, všem nám dohromady zde v cizině, našemu národu doma a podpoří naše národní i duchovní vědomí psychologicky, a to zase utvrdí v nás pocit síly. To ale d'ábel nechce; co chce, je rozdělení; potom jeho vítězství je úplné a naše porážka tragická.

Přátelé, budeme vás postupně informovat o naší rozšířené činnosti v novém kostele. Je vybavený, jsou tam varhany, zavedený vodovod, topení i toilety. Ovšem, že tam budou i nedostatky a těžkosti. Ty se však dají odstranit. Budeme potřebovat vaše hlavy, rady a pomoc; nabídněte své ruce, ale především svá poctivá, věřící a milující česká srdce Pánu Bohu!

Připravujeme se tedy na sjednocení a oslavení radostných velikonoc všech Čechů, Moravanů i Slezanů, všech našich lidí dobré vůle. Bude tato vůle dobrá nebo nedobrá? Chystáme se oslavit svátek našeho patrona, sv. Vojtěcha, 23. a 24. dubna. Po oba dny budeme mít 40-hodinovou pobožnost k Nejsv. Svátosti Oltářní. Nyní v postě konáme každou středu Křížovou Cestu. Náš hlavní podnik bude letos opět tradiční Pout' do Midlandu — Ontario, k hrobům kanadských mučedníků a k Panně Marii mezi Hurony. Tato pout' bude Jubilejní — 25. (od jejího založení O. Františkem Dostálem, SJ.) Pout' se koná 5. června 1977; je to 1. neděle v měsíci červnu. Hodláme jet autobusem jako roku minulého, ale ve větším počtu; jet skutečně na pout', s modlitbami a zpěvy, jet pohromadě jako prosebníci o Boží milosti pro sebe a pro trpící vlast doma, až si vyprosíme její osvobození.

Naše misie, Bohu díky, žije; měla prorokovaný konec během 1 roku, ale síla ducha této hrstky nadšenců nedovolila její pád; naopak, postarala se o její růst.

Dne 19. a 20. března jsme konali duchovní cvičení v našem Velehradě; bylo nás 17. Máme pobočku v Kitcheneru, Ontario, a krajané i ze vzdálených míst — (40 — 50 — 80 a 140 míli) — nás čas od času navštíví. Proč? Protože je mezi námi duch Kristův; ten nás spojuje a přitahuje jak nás, tak i krajany ze vzdálených měst. Naše "Agapé" — hody lásky — po Mši sv. — v našem společenském domě, jsou snad jediné toho druhu v celé Kanadě. Máme i českou školu, ale mělo by nás být více! Pan biskup si to přeje a jde nám na ruku. Ačkoliv Irčané nemají etnické farnosti v lásce, pochopil naše potřeby a vyšel nám vstříc. Umíme na to reagovat? Pro pár lidí by nám byl českou farnost nedovolil, ale doufá, že lidé zmoudří, že odloží předsudky a budou spolupracovat; jinak bych byl jistě na mnohem větší kanadské faře a nikoliv na malé české.

Znovu všechny zvu a vyzývám ke spolupráci pro Boha, Církev a Národ; všichni lidé české krve v hamil. diecési, přijd'te pod prapor Krista Pána. Kristus nás dovede zpět do vlasti i do vlasti věčné. Avšak neudělá to bez vás, když o to nejevíte zájem . . .

Všem vám, přátelé a čtenáři Hlasu Národa, jakož i všem, kdo se staráte o to, abychom jej dostávali, přeji požehnané velikonoce Pánova Vzkříšení. Pošlete laskavě pozdravy našim trpícím ndpp. biskupům do vlasti; uděláte jim radost a zarmoutíte nepřátele Kristova kříže, kteří si nepřejí nic jiného, než aby západní svět na věřící doma a na jejich pastýře zapomněl. Avšak dokázaná solidarita duchovních sil je mocná zbraň proti silám temna.

Žehná vám a vašim drahým, vám vděčný a oddaný misionář

Josef Šach

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru ted' proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Ted' opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročisťující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Beseda se protáhla pak ještě dlouho, mluvilo se o všeličem. Don Bosko učinil tu a tam vtipnou poznámku a vstřikl tak nejednu křest'anskou zásadu do uší, zvyklých na filosofii úplně jinou. Společnost se rozešla v nejlepším přátelství. Příjemný humor, upřímnost a sdílnost učinily dlouhou besedu, při níž se promlelo tolik různých věcí, tak milou, že Nicotera při loučení mluvil všem ze srdce, podávaje Donu Boskovi ruku:

"Jak příjemnou hodinu jsem tu zažil! Nejpříjemnější z mého života!"

"Až zatoužíme po podobné besedě, musíme se vrátit do koleje v Lanzo," připojil Zanardelli.

"Chudáci ministři," povzdechl si potom Don Bosko ve společnosti svých řeholníků. "Aby slyšeli upřímné slovo od srdce k srdci nebo nějakou pravdu náboženskou, vyslovenou bez okolků, třeba jim přijíti až sem! Nikdy v životě neslyšeli co jsem jim řekl dnes odpoledne. Nezatajil jsem jim žádné pravdy. Řekl jsem jim vše od srdce k srdci, ničím se neurazili. Tato beseda byla pro ně malými exerciciemi. Je naším obyčejem, abychom dávali, co jest císařovo, císaři, a ctili zřízenou autoritu. Způsob ten má ještě i jiný užitek: Páni viděli kněze a mluvili s knězem, nikoli s takovým, jakého jim vymalovává svět, nýbrž s takovým, jakým kněz jest, člověkem upřímným a srdečným, který myslí jen na spásu jejich duší. Kdoví, jestli vzpomínka na dnešní besedu nepohne je v jejich poslední hodince, aby si k smrtelnému lži kněze zavolali!"

Všechny styky Boskovy s mocnými tohoto světa oživovala jeho neustálá péče, aby se mu podařilo otevřít jejich duše, a vložit do nich ve vhodnou chvilku nějaké seménko, které by potom, czářené milostí Boží, vyrostlo v činy bližeňské lásky a kajícnosti, které by v těch duších vzbudilo červa svědomí! Nikdy ho nikdo neviděl, že by pochleboval vládě, naopak mluvíval se státníky velmi směle a otevřeně. Stýkal se s nimi neustále, považuje jejich autoritu za svěřenou od Boha, a potom, potřebcval jejich pomoci, aby byl živ a mohl rozšiřovat své sociální blahodárné dílo. Především toužil však ve svém kněžském svatém srdci vštípit jim svou dobrotou a svým jemným slovem nepozorovaně křest'anské zásady.

Mohli bychom vyprávět velmi mnoho o jeho vřelých stycích se státníky italskými, potvrzujících šlechetné cíle Boskovy. Svou přívětivou přímluvou si vydobyl na př. na ministru Lanza slib, že mateřince řeholních řádů, zřízené v Římě, tam budou smět zůstat! Na jeho prosby vydal ministr vnitra výnos o zachovávání nedělního klidu, v Římě tehdy tak hanebně porušovaného! Don Bosko dodával tajnou korespondenci mezi Piem IX. a Viktorem Emanuelem z Vatikánu do Kvirinálu a naopak! V těchto a nesčetných jiných okolnostech řídil se radou, danou Piem IX. ctihodnému Ludvíku de Casoria.

"Svatý Otče," tázal se zmíněný světec papeže r. 1860, "revoluce je přede dveřmi, jak se zachovat? Mám se zavřít do své cely a modlit se, nebo mám se zamíchat do vřavy a jednat? Lid by si přál našich služeb k dovršení zla. Smíme se pokusit o službu lidu, abychom mohli uskutečnit aspoň trochu dobra?"

"Vrat' se do Neapole, milý synu sv. Františka," odpověděl Pius IX., "a chod' jen z cely na veřejnost. Sestup, jak pravíš, do vřavy světa, a nech si od svých nepřátel posloužit k uskutečnění díla Božího. Učiň tak a budeš mít velkou zásluhu v nebesích."

VYCHOVATEL

Asi dva roky před smrtí dostal Don Bosko dopis od ředitele bohosloveckého semináře v Montpellieru. Ředitel prosil Dona Boska, aby mu sdělil tajemství svého vychovatelského umění. Bcsko odpověděl na otázku, jemu velmi nesnadnou, napřed takto: "Milost a bázeň Boží působí v srdcích mých mladíků tak, že od nich dosáhnu, co chci." Ředitele seminárního odpověď ovšem neuspokojila. Tázal se znova: "Bázeň Boží jest počátek moudrosti. Jak však dojíti k tomu cíli? Prosím o klíč k vaší vychovatelské soustavě, abych mohl podle ní vychovávati své bohoslovce." — "Má soustava vychovatelská, můj systém?" opakoval si Don Bosko, skládaje ředitelův dopis. "Vždyt' sám neznám své soustavy. Nemám jiné vychovatelské soustavy, leč řídit se vnuknutím Božím a okolnostmi."

Don Bosko měl pravdu. Třebas byl geniálním vychovatelem, nenapadlo jej nikdy ani ve snách, aby vytvořil nějakou vlastní vychovatelskou soustavu. Na konci svého života shrnul v několika krátkých a jadrných větách výsledky své zkušenosti, ale bránil se vždy, když jej někdo žádal, aby napsal nějaké vychovatelské pojednání. Jeho život byl nejcennější knihou o vychovatelství. Zkušenost s mladými lidmi ho učila je vychovávat. Jeho život byl nejlepší učitelskou stolicí, u které žáci nabývali hlubokého přesvědčení o zásadách, které jim Don Bosko vštěpoval. Když odcházeli jeho žáci z ústavu do života za různým povoláním a žádali jej o nějaké směrnice životní, říkával jim: "Jednejte, jak jste vídali jednat Dona Boska." Když některý z jeho řeholníků neuměl si poradit s nějakou překážkou, Don Bosko mu poradil, a řekl mu vesele: "Nyní jste pochopil, jak máte jednat." Tázali se jej pedagogové, jak zpracovává své žáky. Don Bosko odpověděl: "Hodím psíka do vody, aby se naučil plavat."

Jak nabyl Don Bosko svého umění vychovatelského, tak životného, jak naučil se způsobům, ovládat srdce dětská a jinošská téměř neomylně?

Don Bosko byl muž neobyčejně nadaný. Měl od Pána Boha dar a povolání k vychovatelské činnosti. Jsou rození básníci, malíři, počtáři, Don Bosko byl rozeným vychovatelem. Bůh si jej vyvolil k vychovatelské činnosti a vybavil jej potřebnými dary. Až do konce svého života uměl Don Bosko mládež nevysvětlitelně okouzlovat. Z něho sálala jakási mravní magnetická síla, mládež podmaňující. Jen se k dětem přiblížil, a už byly jeho.

Za své první římské cesty roku 1858 rozhovořil se Don Bosko jednou ráno s kardinálem Testim o svém nejlepším způsobu, jak získat srdce mládeže, a zdůrazňoval svou zásadu: "Eminence, není možno mládež dobře vychovat, dokud si nezískáme její důvěry a lásky."

"Ovšem, ale jak té její důvěry a lásky nabýti," tázal se kardinál.

"Činit vše, čím bychom si mládež přiblížili, a odstraňovat všechny překážky, které mládež od nás odpuzují."

"Ale jak si mládež přiblížíme?"

"Když se, Eminence, přiblížíme my k ní a pokusíme se zajímat se o její zájmy, a když se budeme chovat, jak mladí lidé se chovají. Dobře, chcete, abychom z teorie přešli k praksi? Řekněte mi, v které římské čtvrti najdeme velký houf dětí."

"U Lázní Diokleciánových nebo na náměstí del Popolo."

"Tedy pojd'me na náměstí del Popolo."

Kočí dostal rozkaz zapřáhnout, a za deset minut byl kardinál s Donem Boskem na náměstí del Popolo. Don Bosko vystoupil z kočáru, kardinál zůstal sedět a hleděl oknem na Dona Boska.

Na náměstí si hrál houf kluků. Vidouce Dona Boska, že mezi ně přichází, rozprchli se, kam který. Pěkný úspěch, pěkný úspěch, pomyslil si kardinál v kočáře.

Don Bosko neuznal však své porážky. Pokynul dobrotivě rukou a zavolal přívětivě na utíkající kluky. Někteří se zastavili, okamžik váhali, ale pomalu se blížili ke knězi. Don Bosko sáhl do kapsy a podělil je nějakými dárky, zeptal se jich, jak se jmenují, čí jsou, kam chodí do školy, jakou hru si hrají. Po chvíli přiběhli k Donu Boskovi i jiní uprchlíci, kteří pozorovali za rohem, jak se Don Bosko s jejich kamarády baví.

"A nyní si, chlapci, zahráme," pravil Don Bosko, "já budu hrát s vámi, ano?"

A Don Bosko již povykasával trochu kleriku a v okamžiku hrál s kluky, jako kamarád. Nezvyklé divadlo přilákalo za chvilku ze všech koutů náměstí kluka za klukem. Všechny je těšilo, že velebný pán si s nimi hraje. Don Bosko se všemi promluvil, podělil je medailkami, cukrovinkami, otázal se jich, jestli se modlívají, jestli chodívají do kostela a k sv. zpovědi i přívětivě se s nimi rozloučil, nechtěje pana kardinála dlouho zdržovat. Když šel ke kočáru, kluci ho nechtěli pustit. Prosili, aby ještě chvilku s nimi zůstal, provázeli jej až k vozu, obstoupili kočár s obou stran, a když kočí švihl do koní, děkoval zástup hochů tleskáním rukou milému Donu Boskovi, že se s nimi asi čtvrt hodinky pobavil.

"Viděl jste malé Římany?" tázal se Don Bosko ve voze kardinála.

"Viděl jsem," pravil kardinál, "a obdivoval jsem se vám, jak jste v několika minutách získal tyto napřed polekané uličníky."

A tak se stávalo obyčejně, kdykoli se Don Bosko přiblížil k zástupu dětí.

Don Bosko dostal od Boha vychovatelskou hřivnu. Svým pozorným pohledem a vnímavým duchem nabýval neustále nových postřehů a zkušeností. Ze svého rodiště si odnesl ideál života rodinného a ovládání duší dobrotou, což se stalo jeho životní zásadou. V Castelnuovu a Chieri si umiňoval, že bude hodným knězem, ale ne vzdáleným od mládeže a nevšímajícím si jejich vrtochů. Již tehdy si říkával, že vychovatel musí prožívat veškerý život svých žáků. Později učil se rád i od jiných a všímal si práce svých předchůdců ve vychovatelství. Když měl upravovat stanovy a řád svých ústavů, všímal si bedlivě stanov ústavů jinde kvetoucích a studoval je, radil se s jinými a zajel se přesvědčit o životě v různých a různých vychovatelských ústavech jiných. Jest velmi pravděpodobné, že si pročetl ve spisech sv. Františka Saleského, Fenelona, a možná Dupanloupa odstavce, v kterých tito velcí vůdcové duší uložili jádro své nauky.

Jest jisté, že Don Bosko, než vyzrál ve výtečného vychovatele, někdy i pochybil, tápal nerozhodně, ale uměl se učit i z nezdaru. Radíval svým žákům, aby si poznamenávali do sešitku své nezdařené pokusy, své hloupé kousky, ano i chyby, a sám si začal první takové věci zaznamenávat.

Pokračování

Bat'a v Polsku a SSSR

Indický tisk přinesl v říjnu 1976 zajímavou zprávu, která mnohé u nás překvapí a kterou si ovšem Rudé právo nedovolí uveřejnit či komentcvat: Zástupci polské vlády a firmy "BATA Limited Canada" podepsali dohodu, podle které firma Bat'a vybaví a bude řídit(!) obuvnickou továrnu v Gniezdnu, v západním Polsku. Celá skupina expertů Bat'ova koncernu v čele s Janem Bekem, bývalým ředitelem Bat'a India se přestěhuje v nejbližší době do Polska, aby tam převzali řízení obuvnické továrny, která již vyrábí 8 milionů párů nepromokavé obuvi. Polští odborníci strávili delší čas v podniku Bat'a v Batawě u Toronta — (a nikdo z Batawy nám o tom nenapsal! — Pozn. red.)

Tato smlouva následuje po úspěšné operaci s vybavením obuvnické továrny v předměstí Moskvy před rokem. Tato továrna je zcela vybavena strojním zařízením a technickým "know-how" firmy "Bata-Canada".

Tomáš Bat'a, šéf firmy "Bata Shoe Organisation" k tomu prohlásil: "The BATA Shoe organisation má továrny a distribuci v 90 zemích, kde zaměstnává 85.000 lidí. V poslední době poskytuje naše firma manažérské, technické a obchodní služby mnoha společnostem, které nejsou spojeny s naší firmcu. Dohoda s Polskem je příkladem tohoto druhu spolupráce".

Tak tedy stará česká firma BAŤA se dnes vrací do zemí Východní Evropy, které ji zřejmě dávají přednost před n.p. SVIT! Moskva a Varšava si to zřejmě mohou dovolit: dovedete si představit, kdyby něco podobného byl někdo navrhl u nás v roce 1968? To by bylo křiku o "kontrarevoluci" a "návratu ke kapitalismu"!

(Řím, Listy, únor 77)

Tři země si vyhradily právo rybolovu do vzdálenosti 200 mil

Washington. — Dne 1. března si Spojené státy vyhradily pro sebe právo rybolcvu ve vodách kolem svého mořského pobřeží až do vzdálenosti 200 mil. U.S. Kongres ihned odhlasoval zákony, jimiž se dovoluje právo rybolovu v těchto vcdách zemím Evropského společného trhu, Japonsku, Jižní Koreji a Španělsku; tyto zákony už jen čekají na presidentův podpis. Dne 28. února si Kuba vyhradila pro sebe právo rybolovu až do vzdálenosti 200 mil cd ostrova; o čtyři dny dříve si Sovětský svaz vyhradil podobné právo rybolovu ve vodách podél svého pobřeží. Protože Kuba je vzdálena od USA pouze 90 mil, hranice práva rybolovu obou zemí půjde v poloviční vzdálencsti mezi oběma zeměmi. Všechny tři zmíněné země považují za součást svého národního území pobřežní vody až do vzdálenosti 12 mil.

VOICE OF THE NATION

CZECHOSLOVAK CATHOLICISM IN ITS HISTORICAL PERSPECTIVE

DR. LUDVIK NEMEC:

(Continued from last issue)

By the so-called Pragmatic Sanction of 1726, the Czech lands lost the right to elect their king and became a hereditary part of the Habsburg monarchy. This all was not propitious for the Catholicizing of the Czech people.

Under these conditions a counter reformation developed from 1620 to 1740. The following period of the enlightened absolutism of Maria Theresa (1740-80) and Joseph II (1780-92) brough a change of policy, which until that time was substantially Catholic. In time of the enlightened absolutism as its leading idea in State, an oppression of Catholics had ushered in an era that ended with the vandalism of Joseph's reforms. The collision of Faith and reason became a phenomenon of the XVIIIth century. The Patent of tolerance (1781) canceled not only the serfdom of subjects, but made people free to accept the religion of their choice. Here then began the period of separation of the national, educational, cultural, and social problems from religious influence.

Liberalism in XIXth century brought on religious indifferentism, the consequence of which was mass apostasy from the Catholic Church. This development was accentuated by nationalistic feelings, which developed into a forceful movement and people, educated by enlightenment, found their liking in it.

The year of 1848 is perhaps the most significant in relation to Catholic influence. In second half of the XIXth century was a struggle to minimize Catholic power, the leading factor, naticnalism, having its inception in time of the Counter-reformation, asserted itself, aiming at a full independence from the Germanizing Habsburgs who claimed formal Catholic membership. And so the aversion of national groups to the ruling dynasty became transferred to the Catholic Church itself.

Apparently overlocked were the magnificent efforts on the part of such writers as Gelasius Dobner, Adankt Voigt, Martin Pelcl, B. Barbin, Václav Fortunat Duryeh, Plachý, Vyobra, Josef Dobrovský and others, whose works were responsible for a national awakening in the darkest hour, when there were no Czech schcols, no Czech literature, theatres, nor any other vestige of national culture. Their nation was rescued by these Catholic priests. Very helpful was the cult of St. John Nepomucene on whose holiday thousands of pilgrims came to the Saint's tomb in Prague from every corner of the Czech lands, and these gatherings were the meetings of all Czech patriots; from them they drew strength and counsel for more revivalist activity. Patriotic and religious feelings blended in a harmony and J. Pekař called this merger the true **Missa Solemnis** of the Czech nation.

The effect of the **Counter-Reformation** became soon greatly diminished because of the subsequent indifference to religion and a lack of respect for Rome was now under a great influence of the secular authority. Misuses of power by the dynasty as to cultural and national points of view were taken as a sign of aversion to the Catholic Church. This aversion increased during the periods of the **Enlightenment** in the eighteenth century and **Liberalism** in the nineteenth. This development could not be impeded by the so-called reactionary absolutism (1790-1848) of Leopold II., Francis I and Ferdinand V., during whose reigns, however, the strength of the Catholic Church was somehow renewed to a small extent after drastic reforms of Joseph II.

The Catholic Church which always supported a national consciousness, appeared in XIX century as being in opposition to **nationalism** because of its spirit of defiance which was fostered and strengthened by liberal ideas. This was an attempt to unify the enemies of the Church and to revive a spirit of Hussitism as a substitute for it.

However, there was no substantial change in the situation until the proclamation of the so-called **October decree** of 1860 and the **February Constitution** of 1861, which regulated the relations between the state parliament and the self-determining organs of the provinces. This solution was enforced by all nationalities federated in the Austrian Empire. National banner bearers were Josef Dobrovský, Josef Jungman, and Francis Palacký, and in Slovakia, John Kollár, Bernolák and Ludovit Štúr. Under their influence a national awakening was intensified and advanced by the **Frankfurt Congress** of 1848 while the pan-Germanic leanings were sarcastically treated by Karel Havlíček Borovský. Due to their influence the national movement eventually won the momentum and attracted later, also many Catholics.

Following the **Vatican Council** (1870), religious struggles were intensified by Bismarck's **Kulturkampf** and by the violation of the **Concordat** of 1855 by the Austrian Monarchy through the issuance of the bills of 1868 and 1874, which one again made the Church subserviant to the state.

At this time, the Catholic Church was in a precarious position, internally weakened by the wounds of heresy and schim and externally opposed by enemies from all sides. The **Counter-Reformation** was defeated by **Josephinism**, the **Enlightenment** deprived the Church of her privileged position. **Liberalism** paved the way to religious indifferentism, and its consequent apostaties. Nationalism abused by political liberalism incited the discord to which the enemies of the Church contributed their ignominious share.

(To be continued in next issue)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THREAT OF ERA

Women's Lib, the American Civil Liberties Union, various officials of the Department of Health, Education and Welfare, along with various other organizations are mounting a renewed effort to gain enough States to ratify the Equal Rights Amendment in 1977. With the publicity generated from the support of both the Republican and Democrat presidential candidates in the 1976 general election, plus the fact that both of those Party platforms endorsed the Equal Rights Amendment, those in support of this Amendment to the Constitution of the United States hope they can make it "the law of the land" during this year.

In a nation where "equal justice under law" is the watchword of our civil existence, almost any proposal which seemingly moves us closer to the elimination of every form of discrimination has an immediate appeal. This has been the case with the "civil rights" laws passed in recent years and it is the case with the "Equal Rights Amendment." However, there is a fine line between the laudatory goal of every citizen enjoying equal rights under the Constitution and the passage of laws which destroy the moral law upon which our Constitution is based.

The moral law which governs the family and the responsibilities of each member cannot be disturbed by the capricious whims of legislators without doing irreparable harm to the very fabric of civilization. The fact that women have suffered injustices before the law and from society generally is deplored by all right thinking Americans. The 19th Amendment to the Constitution corrected one of these inequities in 1920 when women were given the right to vote. We are certain that some inequities exist today, but ERA is not the best answer. It not only corrects a few things we all want corrected, but it goes much too far and does other things we do not want.

Its passage, for instance, would move jurisdiction over property rights, marriages, family affairs such as child custody and the education responsibility of parents, protective labor legislation, from the family itself and from the states into the hands of bureaucrats in Washington. From our study of this Amendment and its ramifications, it appears to us that ERA would actually rob women of many of the benefits they now enjoy and to which they are entitled under the moral law of universal human history.

Women Are Different From Men

From the very beginning of time, society has recognized that men and women are different in many ways. The very physical make-up of the sexes dictate different roles for each to play in society. The Judeo-Christian religions have always exalted the role of motherhood and have provided a very special reverence for the role of mother in the family.

The emotional and biological differences between a man and a woman cannot be wiped out by the simple passage of a law. Because the ERA strikes at the very basis of family life, and because family life is the very core of all human progress, we believe the ERA is not the answer to the problems which still exist so far as the rights of women are concerned.

The Present Situation

The factual situation regarding ERA at the present is this. It has been ratified by 34 states with two of those states later rescinding their approval. Thirty-eight states must ratify the Amendment before 1979 in order for it to become a part of the Constitution of the United States. Some of the States which have ratified have since run into unexpected problems that are disturbing many good people.

PLATE MAKER — STRIPPER

Quality Conscious Printing firm in Western Suburb seeks experienced individual for expanding Camera Department. Call D. Hejna 964-3680.

PRESSMAN

Experienced individual wanted for Quality Conscious Printing Firm in Western Suburbs. MULTI 1250 and CHIEF #15. Call D. Hejna 964-3680.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

A FREE SOCIETY AND PRESS

by Dr. Karel Hujer

Is a free press a guarantor of freedom? When Russian Czar Nicholas II was forced to abdicate in March, 1917, Alexander Kerensky, a dynamic leader of liberative process took over the helm. The following eight months, Russia experienced unprecedented freedom with incomparable turmoil. The explosion of unruly mobs, intoxicated by the sudden dissolution of czarist rule, took freedom heedlessly, disregarding the warning of history that the price of freedom is a disciplined vigilance.

Kerensky, in his American exile thirty years ago, once spoke on our UC campus. He was a man of good intentions, yet his ephemeral administration, even as prime minister of the Russian provisional government through the summer of 1917, included unheard freedom of the press, resulting in a great delusion. What became a political vacuum only invited the ruthless Lenin Bolshevik revolution that overwhelmed Russia during the following October.

Today we unquestionably assume that no society is truly free without a free press; yet the Kerensky period indicates that the existence of a free press is no assurance of a free society. Terrorist Lenin, with his Bolshevik cohorts, profitably deployed that freedom for themselves, toppling Kerensky and substituting a dictatorial hegemony that wiped out freedom of the press and freedom of nearly everything else. Is there a lesson here for us in what is still left of the free world?

Today as we become aware of the reckless freedom of the communication media, printed or electronic, we realize the possibility that this can approach irresponsible anarchy. With our advanced technology, these have become more penetrating in the Western World than in the predominating illiteracy of Kerensky's Russia with neither radio nor TV. What does really guarantee the freedom of society so much cherished in the Jeffersonian republic and so impressively recorded on the sumptuous monument near the Potomac River? Do we not observe a remarkable similarity to the Kerensky dilemma not only in the U.S. press but directly in Cuba prior to the Castro takeover?

It was the striking case of Miguel Quevedo, former editor of the influential Cuban magazine, **"Bohemia"**, that actually assisted Castro in gaining power. When Castro consolidated his dictatorial grip on Cuba, Quevedo sought refuge in Mexico. Eventually the disillusioned and embittered editor commited suicide, and before he died he wrote a portentous message in which he laid the blame for the extinction of Cuban freedom on the press. What he said is the symptomatic voice in the wilderness of our carefree Western World and a warning of history:

"We were all guilty. Newsmen who filled my desk with damning articles against all administrations. They were applause-seekers who, in order to satisfy the futile and brutal morbidity of the masses, and to feel flattered by the approval of the common people, would clothe themselves with hateful uniform of 'systematic oppositionists'. It did not matter who the president was, nor the good things he may be accomplishing for Cuba. He had to be attacked. He had to be destroyed."

This perfectly illustrates Lenin's strategy through the summer of 1917. "Destroy everything" — was the repetitious gospel which he had learned from his admired tutor Nechaev and his "Revolutionary Cathechism". As was Nechaev, so was Lenin more concerned with destruction than with the creation of a new world. The spirit of the dedicated terrorist of the previous century has entered our arena at the doorstep of happiness-pursuing Florida.

Why was Nechaev, special Czar's prisoner in the Petro-Pavlovsk in St. Petersburg, able to mesmerize the sentry and organize the assassination of Czar Alexander II on March 13, 1881, and only then was placed in solitary confinement in the same fortress, where he was never left to starve, as are the innocent victims today in Soviet prison camps? Lenin-Nechaev's daring strategy operates today throughout the entire free world as an enticing seduction. Few are aware that our freedom of press and media are used by clever propaganda to undermine confidence of the people in the institutions of our free society. While the Western World has accepted "bona fide" the Helsinki agreement, behind the Iron Curtain it is considered marxistically a joke, never intended to be taken seriously. Solzhenitsyn never tired of reminding us that "Two or three decades of so-called 'co-existence' as glorious as the last and the very concept of the West will vanish from the face of the earth."

We cannot destroy freedom in order to save it. Yet our freedom of press and media are used not only by the wise and responsible people. Their voices may be lost in the shrillness and glamor of those who promote decadence and depravity in our society. They accelerate the trend in which we may end up losing both: the will and means to defend our heritage of freedom. This present grand strategy of communist imperialism represents a fantastic Trojan horse right in our midst. Our citadels of freedom are falling, one after another.

Is there a solution to the present precarious trend of the free world? There is much more to safegurrd our freedom than luxuriating in it. If millions have fallen under the communist heel, it is because many have lost faith in higher, spiritual values of life. Freedom for them has become a license to gain privileges without responsibility and obligations. Spiritual values have been superceded by material values. Basking in freedom and materialism robs our souls of the security, hope and enduring forms of spiritual enjoyment, such as sustained the simple living of the Founding Fathers of this land of liberty. The virtue of simple life is in knowing how to resist the advertised glory of an ever expanding economy on borrowed time and money. The first condition is a culture, philosophy or religion which unifies material and spiritual values in a true living.

When Aldous Huxley, before he passed away, revisited his Brave New World, he found it ever more alarming. Now Orwell's "1984" is creeping up on us through unsuspected doors. The only hope is a new man and a new redeemed civilization. At this period of springtime, resurrected life in nature and Holy Days, it is an appropriate time to ponder over this question.

Dr. Karel Hujer
Guerry Professor Emeritus
of Astronomy & Physics,
University of Tennessee,
Chattanooga, Tenn.

PILGRIMAGE TO EUROPE FOR THE CANONIZATION OF BLESSED JOHN NEUMANN

sponsored by the
NATIONAL ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS
in conjunction with
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

Departure
from Chicago via Pan American World Airways Charter to Prague on June 12

Returning
to Chicago from Vienna July 7th

CHARTER COST $399.00
(including applicable taxes)

Two separate optional pilgrimages have been developed in conjunction with this Charter:

No. 1 — 15 DAY TOUR — Begins in Prague, June 13th. Includes Vienna, Graz, Venice, 6 days in Rome to share in the Saint John Nep. Neumann. Canonization Ceremony, the triduum on the three following days, the audience with the Holy Father and to witness the glories of the Great cities of Florence, Milan, Innsbruck and Munich. Included is transportation via Deluxe Motorcoach, Hotels, 2 Meals daily, Sightseeing, Transfers, Tour Escort & more. COST: $499.00

No. 2 — 10 DAY TOUR — Begins in Prague on June 27th. Includes 7 nights in Prague with 6 Pilgrimages and sightseeing trips to religious and historical points in Bohemia, such as Tyn Church, "Our Lady of Victory", Svatá Hora (Holy Mountain), Karlovy Vary and Vyšehrad, a special trip to Prachatice, birth place of Blessed John Neumann plus one night in České Budějovice and 2 nights in Vienna prior to the return of the Charter to Chicago. COST: $289.00

ALL RATES ARE BASED ON DOUBLE OCCUPANCY — Single Basis — Additional Cost

IMPORTANT:
BOOKING DEADLINE MAY 1st, 1977

Reservation form

A) CHARTER COST:

I would like to reserve seats on the Pilgrimage Charter to Europe and am enclosing $ ($100.00 per person).

This check must be made payable to the WESTERN NATIONAL BANK ABC CHARTER ACCOUNT.

B) TOUR COST:

Reservation for Tour No. 1 seats — am enclosing $ ($100.00 p. p.)

Reservation for Tour No. 2 seats — am enclosing $ ($50.00 p. p.)

Check for the tour must be made payable to CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.

Mail all reservations to:

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 W. CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Phone — Chicago (312) 242-6110
Suburbs (312) 795-9050

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochut'

KAREL IV. Ct. #1502 Catholic Order of Foresters

Karel IV Ct. #1502 will have 2 adult and 3 Ranger teams participating in the 54th Illinois State Court Bowling Tournament. Our men's team will bowl on April 16th beginning at 7:00 p.m. Members of the team are Tony Veverka, John Liskovec, Ralph Spychalski, Louis Boril Sr., Adolph Zahorsky. Our ladies team, Karen Grgula, Camille Grgula, Gerie Smrcina, Teri Brabec and Pat Chovanec will bowl on April 24th at 1:30 p.m.

Ranger Bowling will be on Sunday, April 17th at 12:30 p.m. and we are proud to have 3 teams of young bowlers. They are, Team #1, Mary Svatos, Diane Svatos, Paul Reinholz, Martin Svec and David Vondra; Team #2, Phillip Losos, James Neihoff, Brian Cizek, Elizabeth Koutsky; Team #3, Rosemary Koutsky, Steven Losos, Kevin Svec, Catherine Koutsky and Joan Koutsky.

The entire Tournament will be held at the Hillside Bowl and we hope many of our members will come out and give our bowlers encouragement. We wish our teams many strikes and a lot of luck in the Tournament.

Since our regular meeting night was on Good Friday, the meeting has been rescheduled for Friday, April 15th at the Blessed Agnes Parish Meeting Hall. Call to order will be at 8:15 p.m.

Last month's attendance Prize winner, William Bodlak, #824, was not present. The April award will be $25.00.

Best Wishes for a Happy and Joyous Easter.